

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIII Nr. 3236

4 pagini

20 bani

Miercuri
2 martie 1955

— Consfătuirea fruntașilor în agricultură cu privire la executarea în bune condiții și la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 în vederea obținerii unor recolte bogate (pag. 2-3)

— Tîrgul Internațional de la Leipzig: Cuvîntarea rostită de A. I. Mikoian la recepția oferită de președintele Camerei de Comerț a U.R.S.S. (pag. 3)

— După alegerile parlamentare din Japonia (pag. 3)

— Nota guvernului sovietic adresată guvernului Angliei (pag. 4)

— Prof. BRUNO PONTECORVO: Să se interzică arma atomică (pag. 4)

— A. STANCIU: Răspunderi ce revin guvernului elvețian (pag. 4)

— Excesele de zel ale unei presei „neutre” (pag. 4)

Reducerea consumurilor specifice, o sarcină permanentă

Oamenii muncii din întreprinderile patrii noastre, metalurgiști și textiliști, muncitori din industria alimentară și din transporturi au pășit în anul 1955, ultimul an al cincinalului, cu hotărîrea fermă de a lărgi realizările obținute în cursul anului trecut, de a contribui mai din plin la sporirea producției industriale și reducerea prețului de cost al produselor.

Numeroase vești sosite din colțuri diferite de țară vorbesc despre succesele obținute de aceștia. Una din aceste știri ne anunță că brigada de tineret condusă de Gheorghe Coșoreanu de la fabrica de încălțăminte „Partizanul” Bacău a reușit ca în numai zece zile să economisească 3.945 dm. pătrăți piele. S-ar părea că economisirea acestei cantități de piele nu este mare lucru. Dar iată că mergînd pe calea folosirii judicioase a materiilor prime și materialelor, a gospodăriei secției cu mare chibzuială muncitorii secției croit au putut realiza în cursul anului trecut din economie de talpă, piele, pinză, etc. 5.700 perechi de bocanci peste sarcina de plan. Și dacă ne gîndim mai departe, aceste economii generalizate în mai multe întreprinderi pe o ramură industrială pot contribui la reducerea prețului de cost al produselor.

Partidul și guvernul acordă o mare atenție problemei realizării de cît mai mari economii, subliniind-o de nenumărate ori ca o sarcină centrală care trebuie să călăzească activitatea fiecărui colectiv din toate sectoarele de activitate și în primul rînd din industrie.

Practica a arătat că sînt destule rezerve interne prin care se pot realiza economii importante și că reducerea consumurilor specifice de materiale este una din acestea. Și într-adevăr reducerea consumurilor planificate prin folosirea economioasă a materiilor prime, materialelor, combustibilului, etc. duce pe de o parte la sporirea volumului producției, iar pe de altă parte la reducerea corespunzătoare a prețului de cost al produselor. În această direcție experiența anului trecut a scos în lumină multe exemple pozitive. La întreprinderea „Industria Bumbacului” din Capitală, de pildă, prin reducerea consumului planificat de bumbac pînă pentru fire cu numai 1 la sută, s-au produs în plus din materiale economisite 20.000 kg. fire. Folosirea cu chibzuială a materiilor prime și materialelor a ajutat colectivele întreprinderilor „7 Noiembrie” din Capitală, „I. C. Frimu” Sinaia să sporească producția și să reducă prețul de cost față de sarcinile planificate.

Dar nu mai puțin adevărat este și faptul că în cursul anului trecut s-au manifestat și unele abateri în ceea ce privește respectarea consumurilor specifice. În multe întreprinderi, bunăoară în cazul fabricii textile „11 Iunie” Pitești a fost subapreciată importanța punerii în valoare a rezervelor interne, a lipsei spiritului gospodăresc din care cauză risipa de materiale s-a făcut evidentă.

Pentru a pune capăt risipei de materii prime și materiale, datorită conducerilor de întreprinderi este de a folosi toate pîrghiile prin care se poate ajunge la reducerea consumurilor planificate.

Un rol de seamă în acțiunea de micșorare a consumurilor specifice îl are elaborarea unor norme de consum fundamentate din punct de vedere tehnico-economic, care să se bazeze pe posibilitățile reducerii lor (ținînd seama de experiența fruntașilor în producție, de îmbunătățirea proceselor tehnologice, metodei conducerii de întreprinderi mai tînd încă, în locul normelor tehnice progresive de consum, spre utilizarea unor norme de consum majorate, umflate, față de cele reale. Așa de pildă în cursul acestui an s-a constatat că uzina „1 Septembrie” Satu-Mare a calculat necesarul de tablă pe baza unui consum specific majorat cu 20 la sută față de cel real. Combaterea unor astfel de

tendențe care dăunează economiei noastre se impune ca o măsură imediată în vederea înlăturării risipei de materiale. Pentru a ajunge la reducerea consumurilor de materiale, pentru a face din această sarcină o acțiune a maselor largi de muncitori și tehnicieni este necesar să se creeze în întreprinderi condițiile tehnice necesare desfășurării acestei acțiuni. În acest sens aportul compartimentului tehnic din întreprinderi trebuie îndreptat spre organizarea unor procese tehnologice superioare strict științifice și cît mai economice care să permită aplicarea și extinderea celor mai avansate metode de muncă.

Folosirea judicioasă a materiilor prime și materialelor depinde în mare măsură și de felul cum este dusă lupta pentru îmbunătățirea calității produselor, reducerea deșeurilor și rebuturilor. Existența rebuturilor și deșeurilor într-un procent mai mare decît prevederile admise nu înseamnă altceva decît risipa de material. Lipsuri serioase se mai manifestă în această direcție în multe întreprinderi. Astfel „I.S.P.L.” Dej a fabricat anul trecut cîteva loturi de cascaval Timiș și brînză de Dorna care au fost refuzate de cumpărători ca necorespunzătoare. Pentru fabricarea acestor produse au fost consumate cantități însemnate de materii prime care în acest caz au fost irosite. Este așa dar evident că lupta pentru economisirea materialelor nu înseamnă numai reducerea consumurilor lor specifice și deci fabricarea mai multor produse din aceeași cantitate de materii prime și materiale, ci ea presupune totodată grija pentru fabricarea unor produse de cea mai bună calitate cu minimum de rebuturi și deșeuri.

Sînt multiple rezervele interne prin care se pot crea disponibilități pentru economisirea materiilor prime și materialelor. Ele trebuie căutate și scoase la iveală în fiecare întreprindere și loc de muncă. Alături de muncitorii din industria ușoară și alimentară, metalurgiștii pot și trebuie să-și aducă aportul la reducerea consumurilor specifice. Fără a dauna calității produselor fabricate ei pot să realizeze acest lucru prin reducerea aduselor de prelucrare, înlocuirea materialelor scumpe cu altele mai ieftine, etc.

Acțiunea de reducere a normelor de consum trebuie desfășurată nu numai în ceea ce privește elementele principale care intră în componența prețului de cost, ci și în ceea ce privește celelalte elemente în aparență de mai mică importanță dar care folosite cu economie pot influența pozitiv asupra prețului de cost.

Nu mică importanță prezintă și problema instruirii muncitorilor pentru ca aceștia să poată stăpîni problemele de producție. Pentru ca acțiunea de reducere a consumurilor specifice să aibă o bază reală este necesar ca fiecare muncitor care-și aduce contribuția la fabricarea unui produs să cunoască toate consumurile specifice de materiale cu care lucrează. Paralel cu aceasta, conducerile întreprinderilor trebuie să organizeze o evidență zilnică a felului cum sînt respectate consumurile specifice, stimulînd inițiativa maselor largi de muncitori, popularizînd fruntașii și metodele lor de muncă, generalizînd experiența lor în lupta pentru cît mai multe economii.

Întîrînd acțiunea de reducere a consumurilor specifice printr-o folosire economică și rațională a materiilor prime și materialelor, prin micșorarea la maximum a procentului de rebuturi și deșeuri, etc. colectivele de muncă din întreprinderi vor contribui la sporirea producției industriale și la reducerea prețului de cost al produselor, ceea ce va înlesni economia a țării și ridicarea bunăstării celor ce muncesc.

În vederea îmbunătățirii calificării siderurgiştilor

HUNEDOARA. — Consiliul sindical regional Hunedoara a organizat de curînd un schimb de experiență pentru extinderea inițiativei grupei sindicale nr. 19 de la uzina „21 Decembrie” din Capitală. Au participat numeroși organizatori de grupe sindicale, maeștri și tehnicieni, muncitori fruntași în producție din diferite întreprinderi ale raionului Hunedoara.

Primul toptorului Valeriu Lăbuneț, organizatorul grupei sindicale de la cuploarele Siemens Martin ale combinatului metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej”, a vorbit despre succesele obținute de grupa pe care o conduce datorită aplicării inițiativei metalurgiștilor din București. Membrii acestei grupe și-au ridicat simțitor calificarea profesională. În luna ianuarie grupa sindicală condusă de Valeriu Lăbuneț și-a depășit planul de producție cu 10,45 la sută, iar în 23 de zile din luna februarie a elaborat 17 șarje rapide.

Maeștrul turnător Aron Stanciu de la uzina „Victoria” Calan a arătat că în urma aplicării aceluiași metode s-a reușit să se dea o bună calificare celor peste 150 de tineri de curînd intrați în producție.

Participanții la schimbul de experiență au făcut propuneri pentru extinderea inițiativei grupei sindicale nr. 19 de la uzina „21 Decembrie” din Capitală.

În întîmpinarea Zilei Internaționale a Femeii

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — La fabrica textilă „Libertatea” din Sibiu a început în ultimul timp fabricarea de noi materiale de țesături pentru sezonul de primăvară: stoffe pentru costume bărbătești de culori deschise, stoffe pentru rochii și altele.

În cinstea Zilei Internaționale a Femeii, țesătoarele de la această întreprindere și-au intensificat preocuparea pentru a produce însemnate cantități de stoffe. Astfel au fost

fabricate în ultimul timp 17.000 m. țesături pentru rochii și 1.900 m. stoffe pentru pardezile.

În luna februarie, colectivul acestei întreprinderi a obținut realizări deosebite, întreprinderea îndeplinindu-și și depășindu-și planul. În frunte se află secția „filatură pieptănă” care a îndeplinit planul în proporție de 108 la sută, secția filatură cardată cu 102 la sută. De la începutul anului și pînă acum, în cadrul acestei întreprinderi s-au produs 7.500 m. țesături peste plan.

Consfătuirea fruntașilor în agricultură cu privire la executarea în bune condiții și la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 în vederea obținerii unor recolte bogate

Marți la amiază au luat sfîrșit lucrările consfătuirii fruntașilor în agricultură cu privire la executarea în bune condiții și la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 pentru obținerea unor recolte bogate.

În prezidiul consfătuirii se aflau tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Al. Moghioros, P. Borilă, N. Ceaușescu, acad. prof. Traian Săvulescu, C. Popescu, precum și fruntași ai recolectelor bogate, specialiști din domeniul agriculturii.

În loji se aflau tovarășii: general de armată Emil Bodnăraș, C. Pirvulescu, D. Coliu, I. Fazekas, Constanța Crăciun, L. Răutu, Liuba Chișinevski, M. Dalea, Ștefan Moraru, C. Mateescu, Ghizela Vass, Ofelia Manole și alții.

Erau prezenți conducători ai instituțiilor centrale de stat economice și culturale, ai organizațiilor obștești, ziaristi romîni și străini.

Ședința de închidere a fost prezidată de tov. Gh. Apostol, prim secretar al C.C. al P.M.R.

Noi cadre de ingineri în industria ușoară

Recent, în întreprinderile industriei ușoare au fost repartizați numeroși ingineri tineri, absolvenți ai institutelor de învățămînt superior.

Din luna martie, în întreprinderile textile vor lucra încă 162 de ingineri tineri dintre care mulți au absolvit cursurile Institutului de industrie ușoară din Iași. Printre aceștia se află și tinerii Larisa Dărguța, Ștefan Dărbănt, Florica Ciocanu, Dumitru Șerbanescu, Liviu Groapă și Leopold Abramovici, care la examenele de stat au obținut calificativul „foarte bine” și „bine”. Ministerul Industriei Ușoare a asigurat tinerilor ingineri bune condiții de lucru.

Prin activitatea lor, tinerii ingineri vor aduce un aport prețios la organizarea muncii la muncii, la sporirea producției textile și la îmbunătățirea calității produselor.

Punerea în valoare a unui zăcămint petrolier părăsit

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). — Printre recentele succese obținute de petroliștii de la schele Boldești, de o importanță deosebită este descoperirea și punerea în valoare a unui zăcămint de țîței abandonat ca neproductiv de către societățile petroliere capitaliste. Geologii trestului 3 Ploști, folosind metodele geologilor sovietici Gubchin, Brod, etc., au reușit prin cercetările întreprinse pe teren să descopere nu numai rentabilitatea momentană a acestui zăcămint ci și întreprind mari perspective de exploatare în viitor.

Pînă acum, petroliștii schele Boldești au reușit să extragă din acest zăcămint sute de tone de țîței zilnic.

Încălțăminte mai multă și mai ieftină

ORADEA. — Muncitorii și tehnicienii de la fabrica „Solidaritatea” din Oradea acordă atenție descoperirii și folosirii rezervelor interne în vederea sporirii producției de încălțăminte. De curînd, la secțiile rășnuit și tălpuit au fost instalate benzi glisante, care au contribuit la creșterea productivității muncii cu 80 la sută. Numai de la 1 la 19 februarie muncitorii de la aceste secții au executat operațiunile respective la 4.380 perechi de încălțăminte mai mult decît în luna ianuarie. În prezent se fac amenajări pentru lărgirea capacității de producție la secția croit.

Producția de încălțăminte crește simțitor și datorită folosirii raționale a materiei prime. La secția de croit a fabricii, unde se aplică cu mult succes metoda sovietică Korablnicova și inițiativa lui Nicolae Militaru, s-au economisit între 1 și 19 februarie peste 60.000 dm. p. de piele. De asemenea colectivul acestei secții a economisit 30.680 dm.p. meșină. (Agerpres)

Semnăm pentru pace, împotriva războiului atomic!

Au semnat Apelul Păcii

Cetățenii patriei noastre semnează cu mare însuflețire Apelul de la Viena al Consiliului Mondial al Păcii, participînd cu toată hotărîrea la protestul sutelor de milioane de oameni împotriva pregătirilor pe care le fac cuceririle agresive pentru desfășurarea războiului atomic.

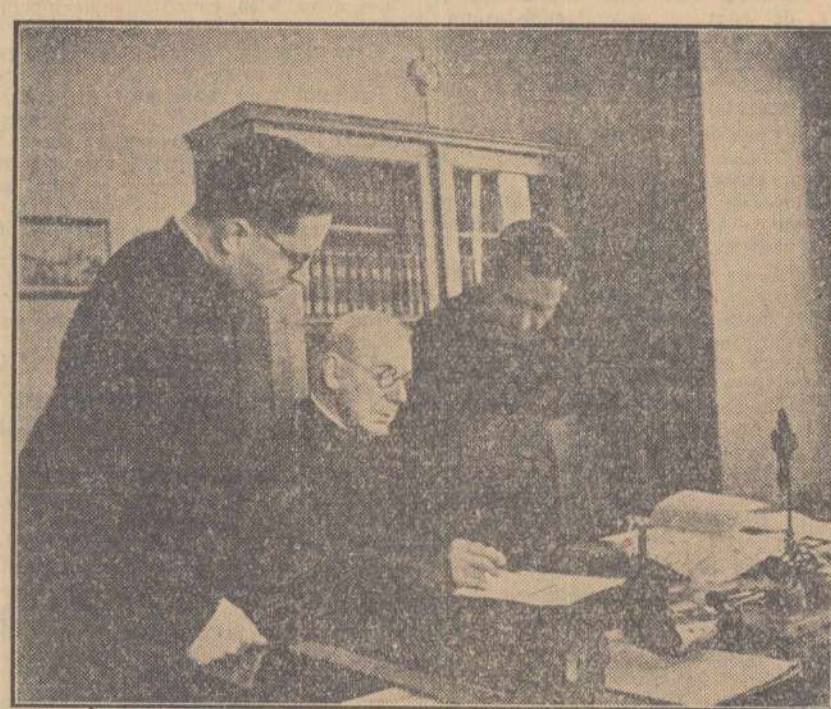
În regiunea București, campania de strîngere a semnăturilor pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii se desfășoară intens. Cele 5.860 de echipe constituite în întreaga regiune, au strîns pînă în ziua de 28 februarie un număr de 699.875 semnături. Oamenii muncii de pe ogoare și-au manifestat astfel hotărîrea de a se opune cu țîrie planurilor celor ce pregătesc războiul atomic.

Campania de strîngere a semnăturilor s-a și terminat într-o serie de comune și sate ca Sîntășii, Colibași, Izvoarele, Prundu, Mîlcoștii etc. din raionul Vidra, Vișoara, Pietra, Zimnicele-Năsturel, Cervența etc. din raionul Zimnicea, Dichiseni, Libertatea, N. Bălcescu, Al. Odobescu, Radu Negru, Pelican, Stoenesti etc. din raionul Călărași și altele.

O vie activitate pentru strîngerea semnăturilor pe Apel desfășoară și echipele de cetățeni din regiunea Iași. În fabricii și institute de cultură, la atelierele C.F.R., „Ilie Pîrliț” ca și la Universitatea „Al. I. Cuza”, la fabrica „Țesătura” și la Filiala Iași a Academiei R.P.R., în cooperativele meșteșugărești, în instituții, prețutînd în intelectualitate, muncitori, funcționari semnează cu încredere Apelul Păcii. Pînă la 28 februarie în întreaga regiune s-au strîns aproape 300.000 de semnături pe Apelul de la Viena.

Dîndu-și adevărată la cauza păcii și condamnînd pe ațîțătorii la război, țărani muncitori și intelectuali satelor din raionul Caracal semnează Apelul de la Viena cu încredere nestrămutată în forța de neînvins a lagărului păcii. Pînă în prezent, în întreg raionul au fost strîns 41.206 de semnături pe Apelul Păcii. În unele cartiere din orașul Caracal, precum și în numeroase sate și comune din acest raion, Apelul de la Viena a fost semnat de către toți cetățenii. În comuna Rotunda, de pildă, Apelul Păcii a fost semnat de 2.400 de cetățeni, în comuna Gostavăț de 2.244, iar în orașul Caracal de 8.808 locuitori. (Agerpres)

În Regiunea Autonomă Maghiară

Alături de toți cetățenii din patria noastră, capii bisericii catolice din Regiunea Autonomă Maghiară semnează Apelul Consiliului Mondial al Păcii, împotriva folosirii armelor atomice.

În foto: Semnează Iaross Béla, prelat papal.

Scrisoarea lui Nasie Afloarei

TG. OCNA (de la corespondentul nostru). — În orașul Tg. Ocna pe Apelul către popoarele lumii au fost strîns, pînă acum cîteva zile, 4574 semnături. Printre cei care au semnat Apelul se numără și bătrînul Nasie Afloarei, în vîrstă de 63 de ani. După ce a semnat Apelul, bătrînul Nasie a adresat o scrisoare Consiliului raional de luptă pentru pace, în care arată că lui și familiei sale războiul le-a adus numai nenorociri.

„În primul război, din 1916, mi-a fost ucis un frate, arată în scrisoare bătrînul Nasie.

Cel de al doilea război mi-a răpit un ginere, lăsînd doi nepoți orfani și pe fiica mea văduvă. Am semnat Apelul alături de ceilalți oameni cinstiți pentru a opri mîna celor care vor să desfășoare războiul atomic”.

Bătrînul Nasie Afloarei și-a înfîrîțit semnătura pe Apel, lîndu-și angajamentul să fie în frunte la executarea arăturilor și înfîmîntărilor de primăvară și să-și semene porumbul în culburi așezate în pătrat, lucrînd apoi culturile cît mai bine pentru a strînge recolte bogate.

Lămpi cu radiații infraroșii folosite în industria alimentară

Lampa pentru radiații infraroșii, realizată în țara noastră este folosită cu mult succes în medicină, în industria medicamentelor și industria ușoară. În industria de încălțăminte, de pildă, cu ea se pot usca 700 perechi de încălțăminte în numai 18 minute la loc de 24 de ore.

Zilele trecute, lămpile pentru radiații infraroșii au fost introduse și în industria produselor zaharoase. Utilizarea lămpii pentru radiații infraroșii la uscarea bomboanelor drajeuri duce la scurtarea ciclului de fabricație al acestora de 3 ori. Datorită acestui fapt, în secția drajerii a fabricii „Fragă” din Capitală se va putea obține o producție dublă, productivitatea muncii va crește în aceeași măsură, iar calitatea produselor va fi mult îmbunătățită.

Roadele întrecerii

Colectivul de mecanizatori al gospodăriei de stat din Urleasca, raionul Brăila, antrenat în întrecerea socialistă, a reușit să repare în întregime unelele agricole.

În această muncă s-au evidențiat tov. Mihai Mușat și Simion Constantin, care au îndeplinit sarcinile cu 2 zile înainte de termenul fixat.

Mecanizatorii de la Urleasca au primit un prețios sprijin în această acțiune și din partea muncitorilor din industria venetii aici.

GH. ȘTEFANESCU
correspondent voluntar

Spectacole pentru tineret

Teatrul Național „I. L. Caragiale” a luat inițiativa prezentării în fiecare duminică dimineață, a unui spectacol pentru tineret. La aceste spectacole își dau concursul artiștii de la Teatrul Național „I. L. Caragiale” împreună cu alte formațiuni artistice din Capitală.

Primul spectacol de acest fel a avut loc duminică 27 februarie în sala „Filimon Sîrbu”, cu piesa într-un act „Ursul” și monologul „Ravagiile tunului” de A. P. Cehov. Și-au dat concursul în cadrul acestui spectacol, alături de artiștii de la Teatrul Național „I. L. Caragiale” și formațiuni artistice ale Ansamblului de estradă și ale Filarmonicii de Stat.

Acest spectacol pentru tineret se va repeta și în duminica zilei de duminică 6 martie iar în seara aceleiași zile Teatrul Național „I. L. Caragiale” va prezenta piesa „Viața nouă” de Miloslav Stechlik.

Muzeul teatrului ieșan

IASI (de la corespondentul nostru). — Pentru a cultiva în rîndul spectatorilor gustul pentru arta teatrală, pentru a-i ajuta să cunoască tradiția teatrului ieșan, colectivul de conducere al Teatrului Național din Iași a organizat, în incinta teatrului, un muzeu. În acest muzeu sînt expuse materiale de tot felul care oglindesc dezvoltarea teatrului din Moldova de la începuturile lui pînă în ziua de astăzi.

Înainte de începerea spectacolelor și în pauze, numeroși spectatori vizitează muzeul teatrului, lînd cunoștință de cele mai bune piese jucate aici și de artiștii de seamă ai Moldovei, care s-au produs în de cursul anilor pe scena Teatrului Național din Iași.

Contribuția fiecăruia

Ion Vasilescu

compozitor, laureat al Premiului de Stat

Intr-unul din recentele conaștrii ale Uniunii Compozitorilor, în care se dezbatuau problemele muzicii de masă, maestrul Ion Vasilescu a atras atenția compozitorilor asupra marii necesități a creației de cîntece pentru copii, pentru copiii noștri, mugeții ai viilei care așteaptă să-și desăvîșească brațele într-o lume mai bună și pașnică. Cuvintele lui au fost aplaudate și toți am simțit datorită ei că compozitorii, copiii țării. Mulți dintre noi au și realizat cîntece pentru copii, iar alții și-au luat un angajament sincer ca după puterile lor să contribuie cu cîntece care să facă și mai frumoasă viața copiilor mici. Recent, Uniunea noastră a primit Apelul Consiliului Mondial al Femeii din R.P.R. prin care se cere sprijinul creației muzicale în lupta pe care o duc femeile din țara noastră pentru pace. 8 Martie — Ziua Internațională a Femeii, 1 Iunie — Ziua Internațională a Copilului, precum și Congresul Internațional al Femeilor Democratice care se va ține anul acesta, sînt trei date sîrbătoarești în politica de pace pe care o naționalitatea noastră întregă îndreptărește să-și stăvilească războiul și să-și găsească în plus pentru victoria finală a torțelor păcii.

Toate acestea sînt evenimente a căror importanță capitală pentru apărarea păcii înseamnă și o chemare solemnă pentru toți creatorii din țara noastră. Contribuția fiecăruia dintre creatori, compozitori și precizînd, oricît de modestă ar fi, dacă este izvorâtă din profunda aderență la ideea menținerii păcii și stăvilirii războiului este o armă și o garanție în plus pentru victoria finală a torțelor păcii.

Cu aceste sentimente am semnat Apelul Păcii.

Consfătuirea frunțașilor în agricultură cu privire la executarea în bune condiții și la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 în vederea obținerii unor recolte bogate

(Urmare din nr. 3235)

Cuvintul tov. MARIN CURCĂ

președintele întovărășirii din satul Cioroiu Nou, raionul Băilești, regiunea Craiova

Este a doua oară când particip la consfătuirea cu frunțașii recoltelor bogate. Dacă în 1954 am vorbit în numele a 78 de membri ai întovărășirii, astăzi vorbesc în numele a 183 membri.

Anul trecut noi am obținut 54 vagoane sclipă de zahăr de pe 18 ha, cu tot timpul neaplicat.

Acum o să arăt felul cum am muncit noi pentru această producție. Noi am căutat să semănăm sfecla de zahăr după păsoase, și am semănat după grâu. Immediat după seceratul grâului am făcut dezmiriștitul la o adâncime de 5-6 cm. După aceasta, la o lună de zile, am făcut arătura adâncă ca să se poată strînge apa în teren. Aceasta au fost muncile făcute în toamnă. În primăvara anului 1954, când terenul a permis să intrăm pe el, am venit cu atelele și am făcut grăpatul la întreaga suprafață. Apoi am primit seminele de la fabrica de zahăr pe care le-am pus la ierovizare ca să poată răsări mai repede.

După ce am grăpat, la cîteva zile am venit și-am aruncat praful de azot și calită; după aceea am băgat prășitoarea ca să putem să aflăm terenul. Din nou am grăpat terenul, iar la două zile am însemnat sfecla de zahăr cu semănătoarea. Seminele fiind ierovizate, au răsărit la 5-6 zile. După 12 zile am făcut prima prășie; după aceea, cam la 7-8 zile am venit și am făcut arătura,

lăsînd o singură plantă la cub. La 5-6 zile am făcut prășia a doua. Pe urmă am făcut încă două prășii.

Eu, deosebit de ceilalți tovarăși ai mei, avînd experiența de la consfătuirea din anul 1954, pe o suprafață de 0,25 ari am băgat îngrășămintele chimice la prășia a doua.

Acum a fost ca un exemplu viu pentru toți membrii întovărășirii, cit și pentru ceilalți țărani muncitori din satul nostru. De pe suprafața de 0,25 ari am obținut o producție de 11.825 kg.

Pentru recolta pe care noi am obținut-o de pe cele 18 ha, cu sfecla de zahăr, noi am primit din partea statului 183.000 lei, 4.200 kg. zahăr, 1.660 metri pinzeturi. Acesta a fost un imbold în toată regiunea Craiova, pentru că în urmă, noi am avut o consfătuire în satul nostru cu toți inginerii, tehnicienii și frunțașii din regiune și le-am arătat practic metodele de muncă pe care noi le întrebuițăm pentru mărirea producției.

La plecarea mea din sat, tov. Ștefan Aurel, secretarul organizației de bază, Mihail și alții membri ai întovărășirii mi-au spus că să asigur consfătuirea că membrii întovărășirii noastre vor munci cu și mai mult drag și avînt pentru mărirea continuă a producției, așa cum prevede proiectul de Directive al celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

Cuvintul tov. GHEORGHE BOTEZATU

țărani muncitori din comuna Romîni, raionul Buhuși, regiunea Bacău

Sînt țărani mijlociași din raionul Buhuși, regiunea Bacău. Am opt copii și o proprietate de 4 ha, de pămînt. Aceasta m-a făcut să aplic urechile la învățăturile date de inginerii și tehnicienii prin diferite conferințe, lînete la cîmînatul cultural și totodată să citesc o serie de broșuri în care am văzut statură agro-holistică. După aceste sfaturi am reușit să culeg în 1953 de pe un efect de ha, centenaie de 9.720 kg. sfeclă de zahăr. Cu toată aceasta care a bîntuit regiunea noastră în 1954, tot de pe un efect de hectar, am obținut 10.080 kg. sfeclă de zahăr, ceea ce face 40.320 kg. la hectar.

Cum am procedat? Am însemnat sfecla în urma porumbului. Toamna, după ce am cules porumbul, am cărat 16 care de gunoi bine putrezit. Acest lucru a durat două zile. După aceea am înmormățat gunoii și eu am trecut la arat. Am făcut o arătură, după care a rămas în brazdă crudă peste iarnă.

Primăvara, cînd pămîntul s-a zvințat, am grăpat de 2-3 ori pînă cînd pămîntul s-a afînat, iar la începutul lui aprilie cînd am primit sămînța, m-am dus și am semănat. Am făcut o singură greață, că nu am făcut ierovizarea seminei, însă am pus un pumn de orz și mi-am putut însemna rîndurile pentru ca să dau prășia orzului. După ce sfecla a răsărit, i-am făcut buchetul. După aceea am trecut la rărit. Dar iată ce am făcut: Familia mea este compusă din 4 oameni mari și mai am încă 4 copii care pot să mă ajute. Eu am trecut înaltă, împreună cu soția și cei doi băieți, făcînd buchetul, iar

ceilalți smulgeau plantele fire, lăsînd plantele cele mai mari, mai frumoase și cu frunze răsfricate. După 10-12 zile i-am mai dat o prășie. Pentru mine este destul de ușor pentru că am familie mare care mă ajută în muncă.

În 1954 după cum știți a fost o zăpădată mare. Și pe taraula mea a fost zăpădată mare, dar primăvara nu a plouat și pentru ca să mențin apa în pămînt am prășit acest efect de hectar de 6 ori; am vrut să astup astfel crăpăturile, ca să nu se pierd apa.

Aplicînd aceste lucrări am obținut recolta de peste care am spus și am luat în toamnă trecută 3.600 lei, 86 kg. zahăr, borhot și altele.

Bani au fost foarte buni: mi-am cumpărat îmbrăcăminte și încălțăminte pentru copii; bine mi-a venit și zahărul, deși de pe urma lui am avut unele „neajunsuri”. „Jăceam” de, altă eu cît și tata și toți ai casei. La răcoala îl bun ceul fierbinte, dar îl mai bun cînd îi și dulce! (Risete în sală, înșuflețire).

Recotă bună am avut și la porumb. De pe 42 prășii (75 ari) am scos 4.600 kg.

Un tovarăș s-a plîns elci de pămînt. Mi-ai îngrășănat și-l dau un sfat. Eu obișnuiesc o în fiecare an să mi îngrășănez cu trifoi o jumătate de hectar. Trifoiul e bun în primul rînd ca plantă furajeră și este cel mai mare dusman al buruienilor. De aceea eu recomand tovarășului să îngrășăneze și el trifoi. În urma trifoiului pămîntul care împiedică dezvoltarea plantelor.

Cuvintul tov. AUGUSTIN SALAI

țărani muncitori din satul Moșnița Nouă, regiunea Timișoara

Țărani muncitori Augustin Salai din satul Moșnița Nouă, regiunea Timișoara, a rărit că are 4 hectare de pămînt. Lucrez pămîntul după minimum agro-holistic, două de cîmp gunoi de grajd și făcînd arături adînc de toamnă. Astfel am reușit ca în anul 1953 să obțin 3.200 kg. grâu la hectar, iar în anul 1954 am obținut 1.740 kg. grâu la hectar. În

anul 1954 nu am obținut o recoltă așa cum trebuie, pentru că în raza comunei noastre terenul a fost inundat din cauza ploilor torențiale.

Îmi dau angajamentul ca în 1955 să produc mai bine, cu 50 la sută mai mult decît în anul 1954.

Cuvintul tov. ION DOROBANȚU

directorul uzinelor „Semănătoarea” din București

În cursul lunii februarie 1955 am îndeplinit sarcinile producției de piese de schimb și de agregate pentru semănătoare. Această sarcină pe care am avut-o de fapt pentru întreg trimestrul, am realizat-o pînă la sfîrșitul acestui lunii. Piese de schimb pentru semănătoare și semănătoare fabricate de uzina noastră vîr vor ajuta pe dvs. să faceți însemnări la timp, să realizați o cantitate mai mare de cereale bogate.

Pentru mecanizarea agriculturii în următorii 2-3 ani, începînd chiar din anul acesta, am început să fabricăm mașini noi, printre care cositori mecanici și secători cu tracțiune animală. Aceste mașini, după cum se știe, sînt destinate gospodăriilor individuale și întovărășirilor.

Noi ne vom strădui ca aceste mașini să fie de calitate, cît mai bună și la un preț accesibil în special gospodăriilor individuale.

Pînă la începerea recoltării din acest an, vom da în exploatare 250 secători poligotore și 550 cositori mecanice, urmînd ca pentru campaniile următoare de secerat, de cosit trifoi, lucernă etc., să dăm restul, îrvînd în cursul acestui an 1.500 de mașini.

În afara rezultatelor pozitive pe care le înregistrăm în această perioadă, știu că produsele noastre mai au o serie de lipsuri. Noi n-am făcut totul pentru ca mașinile noastre să fie de bună calitate. Concentrîndu-se atenția asupra defectunilor sem-

nalate pe teren, colectivul nostru a reușit să aducă serioase îmbunătățiri mașinilor pe care le fabricăm. S-au adus îmbunătățiri la aparatul de legat al secătorilor-legători, s-a trecut la fabricarea de șuruburi mai bune pentru aparatele de tăiat, s-a îmbunătățit calitatea tuburilor flexibile de la mașinile de semănat.

Toate acestea nu ne mulțumesc pe noi cei care fabricăm mașini agricole. De aceea vom organiza serios studiul mașinilor în exploatare și pe baza rezultatelor pe care le vom avea, vom merge mai departe la îmbunătățirea calității mașinilor.

Vreau însă să spun că în exploatarea mașinilor agricole, unii mecanici și inginerii nu cunosc îndeajuns metodele de întreținere și întreținere a utilajelor. Uzina noastră, în afara de sarcinile de plan pe care le are, așa cum a făcut și anul trecut, va sprijini instruirea unor mecanici prin socializarea lor în uzină și prin trimiterile de instructori pe regiuni. Propun de aceea ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii să trimită la uzina noastră periodic grupuri de cîte 50 de mecanici pentru instruire.

De asemenea să se organizeze în prima parte a lunii iunie un instructaj cu mecanici pe regiuni, la care noi vom trimite instructorii necesari.

Cuvintul tov. ANGHEL BODIRLAU

prim secretar al comitetului raional de partid Turnu Măgurele, regiunea București

Întelegînd însemnătatea sarcinilor trasate de partid în privința dezvoltării agriculturii, comunistii au mobilizat țărănimea muncitoare la aplicarea metodelor agro-holiste.

O metodă însemnată în mobilizarea țărănimii muncitoare au fost consfătuirile de producție altele pe comune cît și pe raion, în cadrul cărora a fost răspîndită experiența frunțașilor recoltelor bogate.

În 1953 pe întreg raionul nostru am obținut la porumb peste 2.000 kg. boabe la hectar. Parțial am avut unele rezultate mai bune.

La gospodăria agricolă colectivă din Sbozia Mîndra, care are o suprafață de 2.500 ha, teren, am organizat un schimb de experiență. Au participat toți tehnicienii din raion, conducătorii întovărășirilor și gospodăriile colective, activități de partid și președinții statelor populare. Tehnicienii și cei mai preșefii au făcut demonstrații practice pe 10 hectare. Această gospodărie colectivă

a obținut pe 400 ha, 3.000 kg. porumb (boabe) la hectar.

Partea cea mai însemnată a suprafețelor din gospodăriele colective și întovărășirile agricole s-a însemnat în culburi așezate în pînt.

La consfătuirea pe raion, noi am analizat împreună cu frunțașii recoltelor bogate măsurile care trebuie luate pentru obținerea de producții mari la hectar. Pentru campania din primăvara aceasta am luat o serie de măsuri concrete cu ajutorul cărora vom putea obține în anul 1955, o producție de 3.000 kg. porumb boabe la hectar.

În gospodăriile agricole colective ca și în întovărășiri, adunările generale au aprobat ca anul acesta însemnătutul porumbului să se facă în culburi așezate în pînt. Aceasta metodă va permite gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole să denasească producția de 3.000 kg. porumb boabe la hectar. În sectorul individual se va putea obține o

producție tot așa de mare datorită faptului că S.M.T. are în zădărit cu noi mașini și cu posibilitatea de a asigura executarea de lucrări și în acest sector.

Apoi, tov. Anghel Bodirău a vorbit despre lipsurile ce există în activitatea organizațiilor de partid în ce privește combaterea metodelor învechite de cultivare a pămîntului, sprijinirea gospodăriilor colective și întovărășirilor pentru o mai bună organizare a muncii și respectarea statutului. El

Cuvintul tov. VASILE FLOREA

țărani muncitori din comuna Bosia, raionul Iași, regiunea Iași

În anul 1953, conform decretului 308, mi s-au dat 2 hectare de pămînt din care 1,50 ha. într-un loc și 0,50 ha. în alt loc. Acea jumătate de hectar a fost pămînt înțelent, un pămînt părăgînit. L-am curățat de spini, de cioturi și am luat două perechi de boi din sat, le-am pus la plug și am făcut o arătură de 25 cm. Din toamnă, l-am lăsat pînă în primăvară. Cînd pămîntul a început să se zvințe, l-am dat o boronă.

Poate dumneavoastră o să mă întrebați de ce nu l-am boronit toamna, de ce l-am boronit primăvară? Dacă arătura de toamnă nu este boronită, zăpada care vine se așază pe pămînt; brazdele de toamnă fiind groase, boalași sint mari și zăpada se oprește, nu poate să o vîntul ca de pe o masă. În felul acesta noi menținem umezeala în pămînt.

După ce am făcut boronitura primăvară, l-am mai făcut o boronă la ceva mai tîrziu. După aceea am luat marcorul și ajutat de tovarășul tehnician și de tovarășul președinte al statului popular am pus porumbul în culburi așezate în pînt. L-am luat la prășit după 4 săptămîni. La noi se prășește după aratură, se strîng 10-12 cetățeni și se ajută unul pe altul. Eu am luat-o mai înainte pentru că ceilalți au zis că nu este de prășit.

M-am dus și l-am prășit: porumbul era mic. Cînd s-au uitat prășitorii în urmă, m-au întrebat: „ce prășești că nu se vede nimic?” Eu le-am spus „iasă că nu are nimic”.

Cuvintul tov. CONSTANTIN TANASE

președintele gospodăriei agricole colective din comuna Golașel, regiunea Galați

Un loc important în ridicarea nivelului cultural și profesional al colectivităților din gospodăria noastră l-au avut cursurile teoretice.

Am vorbesc de cultura porumbului. Încă din toamnă, suprafața cultivată a fost făcută ogor. După toplitul zăpezii l-a dat o boronă. După aceea, pînă la însemnătutul s-a mai făcut de 3-4 ori boronit.

Apoi s-a însemnat cu mașina trasă de tractor și cu mașinile trase de animale. La cultura porumbului am aplicat trei prășii, iar pe suprafața însemnată în culburi așezate în pînt patru prășii. Astfel, de pe 700 ha. de pămînt am obținut 2260 kg. la hectar, iar de pe cele 120 ha. însemnătate în culburi așezate în pînt am obținut cîte 4500 kg. porumb boabe la hectar.

Cuvintul tov. GHEORGHE GHEORGHIE

țărani muncitori din comuna Străoane, raionul Panciu, regiunea Birlad

Sînt un țărani mijlociași, nici nu muncesc cu ziua, nici nu pun oameni cu ziua, cî muncesc împreună cu soția mea.

Pentru anul acesta s-a pus sarcina de a recolta 2.000 kg. porumb boabe la hectar. Eu cred că o să îndeplinesc sarcina asta, pentru că nu este mare și pentru că sînt locuri unde se pot scoate recolte mult mai mari. Eu am obținut de pe un hectar o recoltă de 4.914 kg. porumb boabe și 320 kg. fasole.

Din ferele, în țara noastră avem un pămînt foarte bun și roditor, dar acest pămînt trebuie muncit cu drag și cu trageră de inimă ca să poată produce și mai mult. Dacă nu l-ai muncit bine, ci la voia întîmplării, obții recolte slabe.

Să vedem cum venim în ajutorul plantelor la pămîntul sărac și cum le apărăm de secetă. Eu personal nu am avut norocul să am pămînt gras. Acum am un hectar de pămînt argilos, de deal, lîngă pădure. Pe acest pămînt, după toa gunoii de la vite și mai și cumpăr de unde găsesc. Pămîntul cu el este mai slab, cu altă trebuie îngrîjit mai bine.

Mare greșală fac cel care svîrle gunoii și cel care îl dă pe loc.

Pămîntul meu l-am arat toamna, adică, cît au putut trage boii la plug. Arătura de toamnă este adevărată arătură de bază. Acum primăvara, din timp, cum s-a zvințat pămîntul, boronim arătura pe care am făcut-o din toamnă, iar dacă iarna a fost mai uscată, atunci peste arătura făcută din toamnă dăm cu tăvălugul sau cu tăvălugul dăltuit. Eu am făcut un tăvălug din lemn de stejar.

Înainte de semănatul porumbului am arat

Cuvintul tov. CONSTANTIN COLCEAG

președintele întovărășirii agricole „Drum Nou” din Corabia, regiunea Craiova

Țin să mulțumesc partidului și guvernului de cîntea pe care mi-au făcut-o dîndu-mi puțînă să iau parte astăzi la această consfătuire, unde am avut de învățat multe.

Țin să vă dau și eu cîteva exemple din întovărășirea noastră.

Metoda mea de muncă ca membru și președinte al întovărășirii „Drum Nou” din Corabia pentru a obține o recoltă bogată la hectar a fost următoarea:

— Majoritatea arăturilor — chiar de la începutul întovărășirii noastre — au fost făcute cu tractorul stațiunii de mașini din Corabia. Arătura făcută adînc din toamnă am lăsat-o în brazdă crudă, iar primăvara am grăpat-o de două ori. După ce porumbul a răsărit, am trecut la prășii. Am făcut trei prășii.

— La bumbac am făcut prășia de trei ori și ciupitul și cîrnatul.

Înainte de însemnătutul bumbacului, în 1953 am pus îngrășămintele chimice pe o suprafață de 5 hectare. În 1954 am aplicat de asemenea îngrășămintele și am mai pus și 100 kg. granule.

În 1954, la bumbac am obținut 700 kg. la hectar în timp ce țărani cu gospodării indi-

a arătat că comitetul raional de partid va da un ajutor mai tîrziu și mai concret organizațiilor de bază în vederea lichidării acestor lipsuri, în vederea îmbunătățirii metodelor lor de muncă, în așa fel încît ele să mobilizeze pe toți țărani muncitori din raion, la lupta pentru obținerea unei recolte bogate care să contribuie la realizarea sarcinilor trasate de partid: 10 milioane tone de cereale, 2.000 de kg. porumb boabe la hectar.

M-am dus la o săptămînă la ogor să văd, și porumbul meu era cam de 25 cm. La ceilalți deșab se vedea.

După 3 săptămîni de la prășia dintîi, m-am dus la prășia de a doua și porumbul era pînă la briu. După 3 săptămîni de la prășia a doua m-am dus să prășesc a treia oară. Porumbul era cît mine. M-am dus de l-am copilit și l-am dat cu sapa. Așa l-am lăsat pînă în toamnă, cînd l-am tăiat, l-am dat acasă și am obținut o recoltă de 5.800 kg. stîulei de pe jumătate de hectar.

Totuși nu sînt mulțumit. Dacă pe la noi nu are secetă și dacă avem vite trăgoare de pe toamnă ca să pot căra gunoii, era cu totul altă, puteam să produc mai mult.

Pămîntul meu nu este cel mai bun pămînt; este al pămînt mai bun, de exemplu, chiar vecinul de lîngă mine are pămînt mai bun, dar el a lăsat tîrziu, a semănat cu mine și la hectar a făcut numai 650 kg. Așa sînt: Gheorghe-Allei, Costică Hreșcă, Vasile Constantin și alții. Eu am înțeles că o prășie mai mult este ca și o ploaie bună, că nu dă voie să crape pămîntul, să răsuflă ca să iasă apa din pămînt.

Este foarte justă sarcina trasată de partid ca să scoatem la hectar 2.000 kg. boabe porumb. Dacă cetățenii își dau interesul să muncescă pămîntul, pot să aibă mai mult.

După 23 August 1954 am făcut o întovărășire în comuna Bosia. Am arat tot pămîntul din toamnă cu tractorul pentru că am înțeles că e mult mai bună arătura cu tractorul decît arătura cu plugul tras de vite.

Cuvintul tov. CONSTANTIN TANASE

președintele gospodăriei agricole colective din comuna Golașel, regiunea Galați

Aplicînd regulile agro-holiste am obținut de pe 100 ha. în medie 700 kg. bumbac la hectar, iar parțial peste 900 kg. în timp ce în sectorul individual s-a obținut o recoltă mult mai mică. Veniturile obținute de noi au fost de 350.000 lei, plus 1100 kg. sodă, 40.000 kg. porumb în urma cărui fapt am cumpărat un camion.

Tovarăși, am studiat cu atenție proiectul de Directive al celui de al II-lea Congres al Partidului nostru cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Analizînd situația de la noi și metodele ce trebuie aplicate, gospodăria noastră colectivă și-a propus să obțină în anul acesta 3000 kg. porumb boabe la hectar, 2500 kg. grâu la hectar, 1600 kg. de floarea-soarelui și 900 kg. de bumbac la hectar.

Am semănat pîntul la 8-10 cm. Apoi am semănat porumbul. Așa fi semănat în pînt, dar am semănat și fasole și atunci nu am mai putut semăna în pînt.

După semănat am așezat pămîntul cu tăvălugul. Cînd porumbul a crescut în trei frunze, am dat cu borona. La vreo săptămînă după ce am dat cu borona, am început prășitul și am rărit. La a doua prășitură am tăiat firele la 70 cm. unul de altul. De ce nu le-am rărit dintr-o dată? Se întîmplă de multe ori de vin niște lichioane de gîndaci negri, care atacă planta. Eu nu răresc porumbul de prima dată, pentru că îl răresc și ele și mă sărăcesc.

Ne întrebăm noi acum de cîte ori prășim porumbul? Nu este o lege. Nu este adevărat că prășim de două ori. Îl prășim de altele ori ca pămîntul să nu aibă buruieni nicio-dată, pentru că orice buruienă ivită printre plante este în dauna plantelor semămate.

Hectarul meu de pămînt fusese foarte răcit, dar l-am îngrășat foarte bine cu gunoi și astfel mi-a dat 4.914 kg. boabe porumb și 320 kg. fasole.

Meritul meu este că am muncit, dar un merit mai mare și tehnicienii care au scris sau au venit personal în mijlocul nostru de ne-au sfătuit.

Sînt om bătrîn, am 71 de ani, scotocesc că soarele meu este pe sîră. Dar așa vrea ca toți oamenii să se avînte la muncă cu trageră de inimă, că eu sînt încă în stare să mă iau la întrecere cu orice vîlcic care la sapa în mîna. Așa vrea ca și ceilalți cetățeni și vecini ai mei să mă întrecă pe mine, iar eu să nu mă cobor de la nivelul acestor în jos. Și atunci am să-l salut pe dinșu cu tot respectul.

Cuvintul tov. CONSTANTIN COLCEAG

președintele întovărășirii agricole „Drum Nou” din Corabia, regiunea Craiova

Țin să mulțumesc partidului și guvernului de cîntea pe care mi-au făcut-o dîndu-mi puțînă să iau parte astăzi la această consfătuire, unde am avut de învățat multe.

Țin să vă dau și eu cîteva exemple din întovărășirea noastră.

Metoda mea de muncă ca membru și președinte al întovărășirii „Drum Nou” din Corabia pentru a obține o recoltă bogată la hectar a fost următoarea:

— Majoritatea arăturilor — chiar de la începutul întovărășirii noastre — au fost făcute cu tractorul stațiunii de mașini din Corabia. Arătura făcută adînc din toamnă am lăsat-o în brazdă crudă, iar primăvara am grăpat-o de două ori. După ce porumbul a răsărit, am trecut la prășii. Am făcut trei prășii.

— La bumbac am făcut prășia de trei ori și ciupitul și cîrnatul.

Înainte de însemnătutul bumbacului, în 1953 am pus îngrășămintele chimice pe o suprafață de 5 hectare. În 1954 am aplicat de asemenea îngrășămintele și am mai pus și 100 kg. granule.

În 1954, la bumbac am obținut 700 kg. la hectar în timp ce țărani cu gospodării indi-

viduale au scos mult mai puțin. Este adevărat că în 1954 timpul nu a fost bun pentru bumbac. Dar urmările timpului neaplicat noi le-am combătut grăpînd ușor soarta, iar după răsărire, am completat gunoii.

În 1953, în contul bumbacului am primit suma de 56.000 lei. Din această sumă s-a rezervat un fond de bază din care am cumpărat trei perechi de boi, o pereche de cai, o căruță și o grăpă. În 1954 am primit suma de lei 44.898.

Pe lîngă această sumă am mai primit și o primă de producție de 28.000 lei.

La porumb în urma muncii depuse am obținut 2300 kg. boabe la hectar.

Munca întovărășirii a fost organizată pe cele 13 atele pe care le avem și pe lîngă care au fost repartizate brațele de muncă cu caracter permanent. În fruntea echipelor se află cîte un responsabil care mobilizează și ține evidența muncilor efectuate pe care o predă secretarului casier pentru evidență.

Încheiere, tovarăș C. Colceag a propus ca S.M.T. Corabia să dea un sprijin mai mare întovărășirii și să respecte contractul încheiat cu aceasta.

Cuvintul tov. DRAGHINA CURTU

președinta gospodăriei agricole colective din comuna Semlac, regiunea Arad

Brigada legumicolă, o brigadă zootehnică, 8 ateliere anexe și personalul administra-

Planul de producție al gospodăriei a fost desfășurat pe fiecare brigadă în parte, re-

partizîndu-se celor patru brigăzi de cîmp suprafețe egale de teren, pentru a avea contribuțiile în muncă. La fel și pentru brigada legumicolă, care are în primă suprafață de 30 ha. de legume și zarzavaturi și pentru brigada zootehnică, care are în primă întregul efectiv de animale din cadrul gospodăriei noastre colective.

În 1954, deși timpul n-a fost prielnic, prin aplicarea metodelor agro-holiste înaintate, brigada a doua a obținut pe o suprafață de 32 ha. o producție de grâu de 1.860 kg. la ha. Această producție a fost posibilă fiindcă grîul a fost însemnat în urma mazării furajere. Media pe gospodărie la producția de grâu în anul 1954 a fost însă numai de 1052 kg. la ha.

Consfătuirea fruntașilor în agricultură cu privire la executarea în bune condiții și la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 în vederea obținerii unor recolte bogate

(Urmare din pag. 2-a)

Pentru însămânțările din primăvara anului 1955, mi-am pregătit din toamnă terenul, semințele, am reparat toate untele și sunt hotărât să pornesc din primele zile bune de lucru bătaia pentru obținerea de recolte cât mai bogate.

La obținerea recoltelor am fost ajutat permanent de tovarășii de la secția agricolă și de tovarășul inginer șef de la fabrica de zahăr.

Experiența mea o împărtășesc și tovarășilor din comună, prin cercul agrozootehnic, unde sînt lector. Unii țărani muncitori obișnuiesc să aplice regulile agrozootehnice numai la o cultură sau cel mult la două. Ei însă

neglijază restul culturilor. Cred că e bine ca fiecare țărăn muncitor să cultive toate plantele după metodele agrozootehnice ca să poată dobîndi an de an recolte mari și de bună calitate.

După mine, ogorul, pămîntul pe care-l muncim, trebuie privit ca o magazie fără fund, căci din rodul lui s-au hrănit strămoșii noștri, ne hrănim noi și se vor hrăni și urmașii. Pămîntul țării noastre e roditor și de pe el — dacă-l îngrijim și-l lucrăm după cum ne învață știința — putem culege recolte din care de două ori mai mari decît cele dobîndite pînă acum. Totul depinde de noi, de munca și priceperea noastră.

Cuvîntul prof. univ. G. IONESCU SISEȘTI despre agrozootehnică diferențiată a cerealelor

Sînt în țara noastră regiuni naturale cu pămînt bun, dar cu climă secetoasă cum este Bărăganul și toată partea de sud a Cîmpiei Dunării, centrul Dobrogei, Valea Jiției și centrul Transilvaniei și despre agrozootehnică diferențiată din astfel de regiuni am intenția să vă vorbesc.

În aceste regiuni problema de căpățenie care se pune agricultorilor este problema reținerii umezelii în pămînt.

Pentru a avea recolte mari de cereale, în aceste regiuni trebuie să lucrăm în așa fel încît toată apa provenită din zăpezi și ploași să intre în pămînt și să se piardă cît mai puțin.

Pentru aceasta sînt necesare: rînduirea chibzuită a culturilor, alegerea soiurilor rezistente la secetă, îngrășarea potrivită și mai ales lucrarea rațională a solului.

În ce privește rînduirea culturilor s-a dovedit prin numeroase experiențe că grîul de toamnă merge cel mai bine după ogorul negru. Experiențele au dovedit însă că sporul de producție obținut, în condițiile de la noi, de pe ogorul negru, nu acoperă todeauna pierderea recoltei dintr-un an. De aceea s-au căutat alte metode apropiate de ogorul negru. Dacă cultivăm o plantă care se recoltează timpuriu, cum este rapița, mazărea, borșul, lîntea, etc. ne rămîne destul timp de la recoltarea acestei plante și pînă toamna să pregătăm pămîntul pentru grîu, aproape tot așa de bine ca și în cazul ogorului negru.

Cum trebuie să lucrăm pămîntul, în cazul cînd grîul urmează după aceste premergătoare timpurii.

Ma! întîi vom aminti cîteva reguli generale:

1. Pămîntul nu trebuie să stea nelucrat și plin de buruieni. Îndată ce cultura părăsește terenul, pămîntul trebuie lucrat.

2. Nu putem ara adînc atunci cînd pămîntul e foarte uscat.

Arînd adînc atunci cînd pămîntul e foarte uscat, scoatem bolovanii mari care nu se pot mînîruți cu nici un fel de unealtă. Semănătura în bolovani e o semănătură compromisă.

3. Cu cît pămîntul va avea o perioadă mai lungă în care el să stea lucrat, rațional, cu atît își va reface mai bine însușirile lui productive.

Intîrzierea arăturii principale adînc este o greșeală mare. Pămîntul se usucă din ce în ce mai mult, chiar dacă e dezmiriștit. Dezmiriștirea nu apără pămîntul de pierderea umezelii decît 10—20 zile cît mult.

Deci arătura principală trebuie făcută cît mai devreme și făcînd bolovani.

Agrotehnicienii sovietici recomandă ca arătura să fie tăvălugită și în experiențele făcute, m-am convins că această recomandare este valabilă și pentru noi.

Am văzut la Expoziția Agricolă Internațională de la Moscova rezultatul multor experiențe făcute cu arătura tăvălugită și netăvălugită. Cînd arătura era tăvălugită s-au obținut sporuri de 800 kg. și mai mari de grîu și de orz la hectar. T. S. Malțev tăvălugeste chiar și după lucrarea cu disculor.

Arătura tăvălugită trebuie imediat grăpată. Arătura principală adînc, grăpată cum am arătat, se întîrzie pînă toamna cu cultivatorul, extirpatorul și grapa; după caz, în așa fel ca pămîntul să nu prîndă crustă și să nu crească pe el buruieni. Toamna se lucrează cu cultivatorul la adîncimea de semănat și se seamănă.

Cînd pămîntul, după recolta plantei timpurii, e reavăn, se face arătura adîncă imediat, fără a mai face dezmiriștire.

Acest sistem de a lucra pămîntul în vederea semănăturii de toamnă se numește semiorog. Noi l-am experimentat cu deplin succes în U.R.S.S. se aplică acum pe o scară din ce în ce mai largă în regiunile secetoase mai ales și se obțin sporuri de producție însemnate.

Sistemul acesta de a lucra solul este foarte indicat la noi în țară, din cauza modului

de curc precipitațiilor. Ploile de la sfîrșitul primăverii și de la începutul verii se continuă la noi pînă la jumătatea lui iulie, apoi vremea devine din ce în ce mai secetoasă în august și septembrie.

Trebuie să facem arătura principală, în epoca în care mai cad încă ploași, și cînd pămîntul e încă reavăn și nu în august — septembrie, cînd supunem tractoarele la un supraefort nerățional, cînd trebuie să ascuțim fiarele de la plug în fiecare zi, cînd plugul scoate bolovanii mari, în care semănătura are toate șansele să fie compromisă.

Cînd grîul se seamănă după grîu, lucrarea solului se face tot în felul cum am arătat mai sus.

Putem semăna grîu și după premergătoare țirzi, după cartofi, floarea-soarelui, porumb, etc. În acest caz pămîntul se ară, se tăvălugeste puternic, se grăpărește și apoi se seamănă. Tăvălugitul energic este o condiție indispensabilă de reușită a semănăturii de grîu ce urmează după porumb.

În U.R.S.S., după acest fel de grăpătoare țirzi nu se mai ară adînc, ci se lucrează numai cu disculor sau cu cultivatorul. Metoda poate fi aplicată și la noi, dar numai cu condiția ca porumbiștile să fie fără buruieni, adică cultura de porumb să fie prășiță de cel puțin 3 ori, iar solul să fie mînîruț la suprafață.

Pe lîngă lucrarea rațională a solului, e necesar ca grîul să fie îngrășat pentru ca cultura să dea recolte maxime. Pentru regiunile secetoase îngrășămintele necesare sînt îngrășămintele cu fosfor și azot. Nu mai e nevoie de îngrășămînt azotat atunci cînd grîul urmează după sola înbrătată, după lăcurnă, după o leguminoasă anuală sau după ogor îngrășat cu bălegar.

În toate aceste cazuri este înșă nevoie de îngrășămînt fosforic și azotat de superfosfat. Superfosfatul este îngrășămîntul cel mai prețios pentru regiunile noastre secetoase, în special pentru grîul cultivat pe pămînturile negre cernoziomuri.

Superfosfatul se poate aplica sub formă de pulbere și se îngroapă cu plugul la arătura principală sau la lucrarea ce se face la însemnare.

Dacă planta antemergătoare nu a primit bălegar de grăd, se aplică bălegarul de grăd direct la cultura grîului, în acest caz arătura porumbiștilor devine obligatorie pentru ca să se poată îngropa bălegarul. S-a crezut multă vreme că pămînturile negre nu au nevoie de bălegar. Experiențele numeroase făcute la mai multe stațiuni experimentale au dovedit contrariul. S-au obținut sporuri mari cu bălegar de grăd dat direct la grîu, la stațiunea Mărculești din Bărăgan, la stațiunea Valu lui Traian din Dobrogea și în diferite cîmpuri experimentale din regiunea cu pămînturi negre din nordul țării.

Intîrzierea culturii de grîu constă în următoarele lucrări:

1. Tăvălugitul culturilor cînt plantele au ieșit decălită din lărmă sau cînd e pericol de eroziune prin vînt.

2. Îngrășarea suplimentară cu mîrnișă sau cu 50 kg. de nitrat de amoniu, la începutul primăverii, pe pămîntul încă înghețat, dacă plantele au ieșit slab din lărmă.

3. Grăpatul și plivitul.

Din toate aceste lucrări aceea care cere cea mai mare atenție este grăpatul. Grăpatul cu grapa cu dinți se face numai în cazul cînd plantele sînt bine dezvoltate, cultura e deasă și bine încheiată. În acest caz, smulgerea unui număr de plante prin efectul grapei nu are mare neajuns. Cînd cultura e mai rară și plantele mai slabe, singura unealtă care produce efectul cel mai bun este grapa etalată ușoară. În primăvara anului 1954 s-au făcut multe greșeli în cultura grîului prin aplicarea unor grăpări nerăționale, fără să se țină seama de starea culturilor.

Sînt unele regiuni naturale, secetoase, în care terenul nu mai e plan, ci ondulat, cum

sînt: valea Birladului, centrul Transilvaniei, Dobrogea și altele. Pe terenul în pantă, plantele suferă de secetă, din cauză că apa se scurge fără folos la vale. De multe ori apa spală pămîntul și îl trîște la vale, adeseori cu semănături cu tot. Pe astfel de terenuri, grija de căpățenie este aș oprim scurgerea apei, s-o siliim să intre în pămînt. Pentru aceasta, arăturile, semănăturile și toate lucrările agricole nu trebuie făcute din deal în vale ci de-a curmezisul coastei, adică pe curbele de nivel. Cînd aceste măsuri nu sînt deajuns, se fac santuri și valuri de oprire apei tot pe curbele de nivel.

Lucrînd în acest fel se obțin sporuri mari de recoltă, după cum dovedesc rezultatele obținute la noi și în U.R.S.S. Producția la cereale s-a ridicat de la 1320 la 2450 kg. la hectar.

O măsură principală de luptă contra secetei este plantarea perdelelor de protecție. În cîmpie, perdelele se plantează perpendicular pe direcția vîntului, iar în terenurile ondulate se plantează pe curbele de nivel.

În încheiere, vă comunic că în anul 1953 s-a obținut la stațiunea ICAR Mărculești din

Brigadier la gospodăria agricolă colectivă din satul Agriș, raionul Satu Mare,

Pe scurt am să vă explic cum a ajuns brigada noastră de cîmp să obțină o recoltă de 6500 kg. porumb și 1000 kg. la hectar.

În primul rînd noi ne-am îngrijit de buna pregătire a terenului, pe care în anul 1953 cultivam grîu.

Prin luna octombrie terenul a fost arat cu tractoarele S.M.T.-ului la o adîncime de 23-25 cm. Pămîntul este arat n-a fost grăpat, ci lăsat peste lărmă în brazdă crudă. Lărmă, am cărat la cîmp gunoi putred de grăd, pe care l-am depozitat în grămezi mari, bine clădite, la marginea tarlei.

Gospodăria noastră colectivă are 514 ha. pămînt arabil. Din acesta, brigăzii de care răspund i s-au repartizat 21 hectare teren, spre a fi semănat cu porumb în culturi arătate în pătrat. Ce am făcut? Primăvara, cînd pămîntul s-a svinat, am trecut imediat și l-am tras o grăpă bună, pentru a-l mînîruți și nivela. Semănatul porumbului nu l-am făcut atunci, deoarece, era prea devreme, pămîntul fiind încă rece. Pe la 15 aprilie cînd vremea se încălzește binisor, am grăpat din nou terenul, de data asta în lung și lat, mînîrîndu-l bine. Cu semănătura gospodăriei trăsă de animale, am făcut marcarea terenului, mergînd în lungul și în latul tarlei.

Cuvîntul tov. ION GULAN

președintele comitetului executiv al raionului Mihăilești,

Deși în toamna anului 1954, comuna Gorneni a fost fruntaș pe raion, — a arătat vorbitorilor — organizația de bază și statul popular nu au fost mulțumite de rezultatele obținute, deoarece au fost multe greutăți care s-au datorat lipsei de atleze.

Organizația de bază a analizat această problemă și a hotărît să inițieze formarea unor grupe de ajutor reciproc între țărani muncitori. Aceste grupe cuprind fiecare 5-10-12 tovarăși. Am reușit să formăm nouă grupe, care înglobează 59 familii, posedînd 150 hectare teren arabil.

Trebuie menționat că primul care a dat exemplu în această acțiune a fost tov. Nicola Dorobanțu, secretar al organizației de bază. Pe mine, organizația de bază m-a însărcinat să mă ocup de organizarea grupelor. Desigur că am căutat să mă achiț de această sarcină, dar vreau să arăt celor care

vor organiza grupe de ajutor reciproc, greșile pe care le-am făcut, pentru a se feri de ele. Greșala mea a fost că am organizat grupule din birou. Cînd am chemat responsabilii de grupe, numiți tot din birou — și le-am arătat despre ce este vorba, am constatat că grupulele întocmite de mine nu corespund cu realitatea, deoarece oamenii puși în această grupă ar fi dorit să facă parte din alte grupe. Atunci am alcătuit grupule împreună cu responsabilii, ținînd seama de dorințele țărănilor.

Agronomul comunei s-a îngrijit efectiv de aceste grupe, dîndu-le îndrumări agrozootehnice și ajutor practic în organizarea muncii.

Cînd s-au format grupule s-a încheiat un proces verbal pe timp de un an.

Plecînd de aici, mă angajez să extind această metodă și în celelalte patru sate care depind de comuna noastră.

Cuvîntul tov. DUMITRU ANGHEL

președintele întovăririi agricole raionul Urziceni,

Intovărirea noastră — a arătat vorbitorilor — a luat ființă în toamna anului 1952, cu 17 familii de țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii, care au adus o suprafață de 80 hectare teren arabil. În anul 1953 și 1954, în întovărire au mai intrat 82 de familii de țărani muncitori, cu o suprafață de teren arabil de 198 hectare.

Munca în întovărire s-a organizat mai întîi pe două echipe, iar mai tîrziu pe brigăzi.

Am trecut, membrii întovăririi au reușit să obțină o recoltă de 6.300 kg. porumb boabe la hectar, pe o suprafață de 18 ha.

Pe aceste 18 ha, terenul a fost pregătît din toamnă. S-a făcut arătura adîncă și s-a transportat gunoii la cîmp. Noi știm că gunoii este un îngrășămînt bun. Dar în anul trecut noi îl aruncăm în vatra satului și îl dădeam foc. Acum însă îl folosim.

În primăvară, terenul a fost discuit după care semănătura s-a făcut cu mașinile. La noi în Bărăgan se spune că în 10 zile porumbul

Bărăgan, într-o regiune secetoasă, o producție de 4650 kg. grîu la ha. pe un teren cultivat după leguminoase și îngrășat cu superfosfat, iar la stațiunea Lovrin din regiunea Timișoara, s-a obținut în același an o producție de grîu de 4680 kg. la hectar.

Aceste producții s-au obținut numai cu o agrotehnică corectă, nu cu irigații sau cu alte investiții extraordinare, ci numai cu mijloacele curente din aceste stațiuni. Aceste recolte obținute în stațiunile Institutului de Cercetări Agrozootehnice, cum și recoltele mari obținute în diferitele gospodării, așa cum s-a arătat aici, ne fac dovadă că prin aplicarea unor metode agrozootehnice raționale se pot obține producții mult mai mari decît cele din trecut; se dovedește că sarcina trasată de partid și guvern de a se obține o producție globală de 10.000.000 tone de cereale și o producție de 2000 kg. porumb la hectar o vom realiza cu siguranță.

Apoi, prof. univ. G. Ionescu-Sisești a răspuns la un mare număr de întrebări puse de participanții la consfătuire în legătură cu problemele ridicate în expunerea sa.

Cuvîntul tov. CSAKI EMERIK

brigadier la gospodăria agricolă colectivă din satul Agriș, raionul Satu Mare,

Apoi, cu sepele am făcut la întretăiere H-nilor groși cam de 10 cm. adîncime, în care am pus cîte un pumn de bălegar putrezit, amestecat cu îngrășăminte chimice (superfosfat). Apoi în fiecare curbă astfel pregătît, am pus cîte 2-3 boabe de porumb.

Apoi peste acestea am tras pămînt cu piciorul, spre a le acoperi bine. După o săptămînă, cînd fiarele de porumb au început să răsăre, am borișit terenul cu o grăpă ușoară, pentru a-l distruge crusta și a împiedica creșterea buruienilor. După o altă săptămînă am făcut prima prășie, cu prășitoarele, în lungul și latul tarlei. Totodată, am făcut și răritul porumbului, lăsînd în curbă numai cîte două fire. În total am făcut 4 prășii. Pe o suprafață de 7 ha. am mai făcut o prășie, adică în total 5.

Toamna ne-a părut rău că n-am lucrat astfel întreaga suprafață, deoarece de pe cele 7 ha. prășite de 5 ori și unde am făcut și poiențarea suplimentară, am cules o recoltă de 7500 kg. știuleți, adică cu 1000 kg. știuleți mai mult decît de pe restul de 14 ha.

În anul acesta o să aplicăm la porumb toate regulile agrozootehnice și o să-l prășim de cîte ori va fi nevoie și sîntem siguri că astfel vom culege o recoltă și mai bogată.

Cuvîntul tov. ION GULAN

statul popular al comunei Gorneni, regiunea București

vor organiza grupe de ajutor reciproc, greșile pe care le-am făcut, pentru a se feri de ele. Greșala mea a fost că am organizat grupule din birou. Cînd am chemat responsabilii de grupe, numiți tot din birou — și le-am arătat despre ce este vorba, am constatat că grupulele întocmite de mine nu corespund cu realitatea, deoarece oamenii puși în această grupă ar fi dorit să facă parte din alte grupe. Atunci am alcătuit grupule împreună cu responsabilii, ținînd seama de dorințele țărănilor.

Agronomul comunei s-a îngrijit efectiv de aceste grupe, dîndu-le îndrumări agrozootehnice și ajutor practic în organizarea muncii.

Cînd s-au format grupule s-a încheiat un proces verbal pe timp de un an.

Plecînd de aici, mă angajez să extind această metodă și în celelalte patru sate care depind de comuna noastră.

Cuvîntul tov. DUMITRU ANGHEL

președintele întovăririi agricole raionul Urziceni,

Intovărirea noastră — a arătat vorbitorilor — a luat ființă în toamna anului 1952, cu 17 familii de țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii, care au adus o suprafață de 80 hectare teren arabil. În anul 1953 și 1954, în întovărire au mai intrat 82 de familii de țărani muncitori, cu o suprafață de teren arabil de 198 hectare.

Munca în întovărire s-a organizat mai întîi pe două echipe, iar mai tîrziu pe brigăzi.

Am trecut, membrii întovăririi au reușit să obțină o recoltă de 6.300 kg. porumb boabe la hectar, pe o suprafață de 18 ha.

Pe aceste 18 ha, terenul a fost pregătît din toamnă. S-a făcut arătura adîncă și s-a transportat gunoii la cîmp. Noi știm că gunoii este un îngrășămînt bun. Dar în anul trecut noi îl aruncăm în vatra satului și îl dădeam foc. Acum însă îl folosim.

În primăvară, terenul a fost discuit după care semănătura s-a făcut cu mașinile. La noi în Bărăgan se spune că în 10 zile porumbul

bul trebuie să scoată capul. Și ca să-l tragem de urechi, i-am dat o boroaică ca să distrugem scoarța și buruienile care caută să iasă la suprafață înaintea porumbului.

Înainte de a executa prășia a doua, noi am folosit din nou boroaica aceea, pentru că ea este de folos atunci cînd se schimbă lărmă porumbului, dîndu-i voie să se înalțe. La această prășie s-a făcut și răritul porumbului. Totodată, după prășirea a-6-a făcut și prășia cu sapă.

În ce privește prășia a treia, în multe sate din țara noastră, chiaburii spun: „Măi Gheorghe sau măi Ioane, bagă rărița în porumb, pentru că rărița e bună: vîntul nu-ți dă porumbul jos, nu-ți culcă”. Ei însă te duc cu vorba; în porumbul lor, ei nu bagă rărița; spun că n-au timp.

Membrii întovăririi noastre m-au împunertic să anunț consfătuirile angajamentele noastre. Noi vrem să depășim planul de producție pe anul acesta la grîu cu 50 le sută, iar la porumb cu 100 la sută.

Din programul de radio

PROGRAMUL I - 8.10: Cîntec sovietic; 10.45: Emisiunea Basme pentru copii: „Antilopa de aur”; adaptare radiofonică după scenariul film al scriitorului sovietic Abramov; 15.35: Cîntă orchestra de muzică populară „Flacăra Prahovei” din Ploiești, dirijor G. Botez; 16.30: Emisiunea „Prietenii noastre” prezentată de scriitorul „Șalom Alechem” de L. Lode, laureat al Premiului de Stat; 18.15: Conținutul: „Aplicarea consecventă a hotărîrii plenerului Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din 5 martie 1949, care zăpăz transformări socialiste la agricultură în Republica Populară Română”; 19.45: Transmisie din sala Ateneului R.P.R. a Concertului orchestrei simfonice Radio, dirijor Constantin Silvestri; 23.30: Muzică instrumentală; În program: Preludiul și fuga nr. 14 în Fa diez minor de Bach; Largo de Verdi; Gavota de Mozart; Tema cu variații de Paganini; Cîntec de leagăn de Chopin; Andante din baletul „Raimonda” de Glazunov.

PROGRAMUL II: 16.15: Concert popular Rîmnicul Karskoy; Programul cuprinde piesele: „Zborul cărbăhoșului” și „Dubnitsky”; Aria ospitelui indian din opera „Sadko”; Introducerea și corgegiu din opera „Cocoșul de aur”; Aria felei de zăpădă și Cavatina lui Berindin din opera „Fata de zăpădă”; Corcova spaniolă; 21.30: Scînd de operă: Muzică din operele lui Offenbach și Suppe; 23.10: Cîntă cvartetul „Beethoven” din Moscova; cvartetul nr. 11 de M. Miskowski.

Accesul la buletin de știri și la ziarul la o cîntă: Programul I: 15.30; 7.15; 15.30; 17.30; 22.30. Programul II: 15.00; 15.00; 23.00; 0.45.

PROGRAMUL III: 16.15: Concert popular Rîmnicul Karskoy; Programul cuprinde piesele: „Zborul cărbăhoșului” și „Dubnitsky”; Aria ospitelui indian din opera „Sadko”; Introducerea și corgegiu din opera „Cocoșul de aur”; Aria felei de zăpădă și Cavatina lui Berindin din opera „Fata de zăpădă”; Corcova spaniolă; 21.30: Scînd de operă: Muzică din operele lui Offenbach și Suppe; 23.10: Cîntă cvartetul „Beethoven” din Moscova; cvartetul nr. 11 de M. Miskowski.

Accesul la buletin de știri și la ziarul la o cîntă: Programul I: 15.30; 7.15; 15.30; 17.30; 22.30. Programul II: 15.00; 15.00; 23.00; 0.45.

PROGRAMUL III: 16.15: Concert popular Rîmnicul Karskoy; Programul cuprinde piesele: „Zborul cărbăhoșului” și „Dubnitsky”; Aria ospitelui indian din opera „Sadko”; Introducerea și corgegiu din opera „Cocoșul de aur”; Aria felei de zăpădă și Cavatina lui Berindin din opera „Fata de zăpădă”; Corcova spaniolă; 21.30: Scînd de operă: Muzică din operele lui Offenbach și Suppe; 23.10: Cîntă cvartetul „Beethoven” din Moscova; cvartetul nr. 11 de M. Miskowski.

Accesul la buletin de știri și la ziarul la o cîntă: Programul I: 15.30; 7.15; 15.30; 17.30; 22.30. Programul II: 15.00; 15.00; 23.00; 0.45.

PROGRAMUL III: 16.15: Concert popular Rîmnicul Karskoy; Programul cuprinde piesele: „Zborul cărbăhoșului” și „Dubnitsky”; Aria ospitelui indian din opera „Sadko”; Introducerea și corgegiu din opera „Cocoșul de aur”; Aria felei de zăpădă și Cavatina lui Berindin din opera „Fata de zăpădă”; Corcova spaniolă; 21.30: Scînd de operă: Muzică din operele lui Offenbach și Suppe; 23.10: Cîntă cvartetul „Beethoven” din Moscova; cvartetul nr. 11 de M. Miskowski.

Accesul la buletin de știri și la ziarul la o cîntă: Programul I: 15.30; 7.15; 15.30; 17.30; 22.30. Programul II: 15.00; 15.00; 23.00; 0.45.

PROGRAMUL III: 16.15: Concert popular Rîmnicul Karskoy; Programul cuprinde piesele: „Zborul cărbăhoșului” și „Dubnitsky”; Aria ospitelui indian din opera „Sadko”; Introducerea și corgegiu din opera „Cocoșul de aur”; Aria felei de zăpădă și Cavatina lui Berindin din opera „Fata de zăpădă”; Corcova spaniolă; 21.30: Scînd de operă: Muzică din operele lui Offenbach și Suppe; 23.10: Cîntă cvartetul „Beethoven” din Moscova; cvartetul nr. 11 de M. Miskowski.

Accesul la buletin de știri și la ziarul la o cîntă: Programul I: 15.30; 7.15; 15.30; 17.30; 22.30. Programul II: 15.00; 15.00; 23.00; 0.45.

PROGRAMUL III: 16.15: Concert popular Rîmnicul Karskoy; Programul cuprinde piesele: „Zborul cărbăhoșului” și „Dubnitsky”; Aria ospitelui indian din opera „Sadko”; Introducerea și corgegiu din opera „Cocoșul de aur”; Aria felei de zăpădă și Cavatina lui Berindin din opera „Fata de zăpădă”; Corcova spaniolă; 21.30: Scînd de operă: Muzică din operele lui Offenbach și Suppe; 23.10: Cîntă cvartetul „Beethoven” din Moscova; cvartetul nr. 11 de M. Miskowski.

Tîrgul Internațional de la Leipzig

Cuvîntarea rostită de A. I. Mikoian la recepția oferită de președintele Camerei de Comerț a U. R. S. S.

LEIPZIG 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 februarie, M. V. Nesterov, președintele Camerei de Comerț a U.R.S.S., a oferit la Leipzig o recepție cu prilejul Tîrgului Internațional de Primăvară din 1955.

În cadrul recepției A. I. Mikoian, primvicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., seful delegației guvernamentale sovietice la Tîrgul Internațional de Primăvară de la Leipzig, a rostit o cuvîntare.

Tîrgul de la Leipzig, a declarat A. I. Mikoian, constituie în fiecare an, iar tîncip din anul acesta, din nou de două ori pe an

Nota guvernului U.R.S.S. adresată guvernului Angliei

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a anunțat în presă, la 20 decembrie 1954, guvernul sovietic a adresat guvernului Angliei o notă în care se arată că acțiunile guvernului în legătură cu semnarea acordurilor de la Paris sînt incompatibile cu tratatul anglo-sovietic din 1942 cu privire la colaborare și asistență mutuală după război.

În nota sa de răspuns din 26 ianuarie a.c. guvernul englez declară că nu este de acord cu sus-menționatea notă a guvernului sovietic, întrucât ea și justifică acțiunile și declară că intenționează să continue să meargă pe calea pe care a ales-o.

În legătură cu aceasta, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat la 28 februarie ambasadei Angliei la Moscova următoarea notă de răspuns a guvernului sovietic:

„În legătură cu nota guvernului Angliei din 26 ianuarie 1955, guvernul sovietic consideră necesar să declare următoarele: În nota sa din 20 decembrie 1954, guvernul sovietic a adresat guvernului Angliei o notă asupra faptului că acțiunile lui, exprimate prin încheierea așezărilor acordurilor de la Paris, care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în grupuri militare incorecte împotriva Uniunii Sovietice, sînt în contradicție flagrantă cu obligațiile privitoare la colaborare și asistență mutuală după război asumate de Anglia în baza tratatului anglo-sovietic din 26 mai 1942. În nota se arată de asemenea că actul ratificării acordurilor de la Paris va însemna anularea de către Anglia a menționatului tratat anglo-sovietic.

În nota sa de răspuns, guvernul Angliei declară că participarea Angliei la acordurile de la Paris nu ar contraveni obligațiilor sale decurgând din tratatul anglo-sovietic și că asociația statelor care se creează în Europa occidentală cu participarea Germaniei occidentale și este vădit incorectă împotriva unor state iubitoare de pace, ar servi cauzelor întăririi păcii și securității europene. Totodată guvernul Angliei afirmă că el nu are purta răspunderea pentru schimbarea Germaniei și pentru faptul că pînă în prezent nu a fost cu putință să se găsească o bază pentru colaborarea cu guvernul sovietic.

Guvernul sovietic nu poate să fie de acord cu asemenea afirmații ale guvernului Angliei.

După cum se știe, tratatul anglo-sovietic a fost încheiat în condițiile cînd Uniunea So-

vietică și Anglia, împreună cu celelalte țări ale coaliției antihitleriste, duceau o luptă grea împotriva inamicului comun — Germania hitleristă — în condițiile unei grave primejdii militare care amenința ambele țări. Încheind tratatul, Uniunea Sovietică și Anglia și-au asumat, în afară de aceasta, obligația de a colabora după instaurarea păcii în scopul organizării securității în Europa și de a lua toate măsurile ce depind de ele pentru a face cu neputință repetarea agresivității și încălcării păcii de către Germania. Părțile s-au obligat de asemenea să nu încheie nici un fel de alianțe și să nu ia parte la nici un fel de coaliții, îndreptate împotriva uneia din părțile contractante.

Faptele dovedesc însă că după terminarea războiului, guvernul Angliei a pornit pe calea încălcării obligațiilor sale decurgând din tratatul anglo-sovietic. El a refuzat să colaboreze cu guvernul sovietic în opera de restabilire a unității Germaniei pe baze pașnice și democratice, trecînd, împreună cu S.U.A. și Franța, la politica acțiunilor separate în problema germană care a dus la scindarea Germaniei în părțile sale occidentale și răsăritene. Înfruptînd această politică a scindării Germaniei, guvernul Angliei, împreună cu guvernul S.U.A. și Franța, a trecut la pregătiri directe în vederea remilitarizării Germaniei occidentale și includerii ei în grupuri militare incorecte împotriva Uniunii Sovietice și celorlalte state europene iubitoare de pace. O expresie a acestei politici a constituit-o semnarea la 23 octombrie 1954 a acordurilor de la Paris care prevăd crearea armatei vest-germane în frunte cu generali și ofițeri hitleristi, la dispoziția acestei armate punîndu-se toate tipurile de arme, inclusiv armele atomice, chimice și bacteriologice. Este absolut evident că înarmarea revanșardilor germani și atragerea lor în blocul nord-atlantic agresiv și în uniunea militară a Europei occidentale în curs de constituire, servesc nu scopurilor întăririi păcii, ci scopurilor pregătirii unui nou război.

Încercările de a justifica atragerea Germaniei occidentale în curs de remilitarizare în blocul nord-atlantic și în uniunea militară a Europei occidentale în curs de constituire, prin caracterul, chipurile, defensiv al acestor grupuri militare, sînt vădit lipsite de temelie. Acest lucru reiese chiar și din faptul că toate propunerile Uniunii Sovietice cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa cu participarea la această orga-

nizație a tuturor statelor europene interesate în aceasta, sînt invariabil respinse de guvernul Angliei. Guvernul Angliei se eschivează pînă și la discutarea acestor propuneri. În realitate însă, o asemenea politică de creare în Europa a unor grupuri militare camuflate sub forma unor asociații ale așa numitelor state „care gîndesc la fel”, cu participarea la aceste grupuri militare a Germaniei occidentale în curs de remilitarizare, accentuează primejdia încălcării păcii și duce la un nou război în Europa, indiferent de felul în care s-ar camufla acest lucru în momentul de față.

Așadar, guvernul Angliei, fiind unul din principalii organizatori și participanți la acordurile de la Paris, promovează o politică primejdioasă de restabilire a militarismului german care a dezlănțuit foarte recent un război mondial și atrage Germania occidentală în curs de remilitarizare în grupuri militare agresive. O astfel de politică creează primejdia unui nou război și se află în contradicție totală cu feurile în numele cărora a fost încheiat tratatul anglo-sovietic.

Tocmai asupra acestui fapt s-a atras atenția guvernului Angliei în nota guvernului sovietic din 20 decembrie 1954, în care se declara că acordurile de la Paris, în a căror aplicare sînt interesate doar cercurile agresive ale anumitor state care desăvîrșeau pregătirea pentru un nou război, sînt incompatibile cu tratatul anglo-sovietic.

Cu toate acestea, guvernul Angliei continuă să urmărească cu mai grabă ca înainte în vigoare a acordurilor de la Paris, neîntîmîndu-se la tratatul anglo-sovietic, ceea ce nu dovedește decât că guvernul Angliei nu se consideră astăzi interesat în menținerea acestui tratat.

În legătură cu cele arătate mai sus, guvernul sovietic, reafirmîndu-și în întregul măsura poziția expusă în nota din 20 decembrie, consideră din nou necesar să declare că actul ratificării acordurilor de la Paris va duce la anularea „Tratatului dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Regatul Unit al Marii Britanii de alianță în războiul împotriva Germaniei hitleriste și complicității ei în Europa și de colaborare și asistență mutuală după război” încheiat la 26 mai 1942.

Din aceasta rezultă de asemenea că întreaga răspundere pentru anularea tratatului anglo-sovietic va reveni guvernului Angliei.

Moscow, 28 februarie 1955

Să se interzică arma atomică!

— Un apel adresat oamenilor de știință din întreaga lume —

Prof. Bruno Pontecorvo
Laureat al Premiului Stalin

Primejdia războiului atomic care planează asupra lumii obligă pe mine ca om de știință care mă ocup de problemele atomice să fac declarația de față.

Urînd cu atenție evenimentele care se petrec în lume, m-am convins că imperiul științei dintr-o serie de țări ca S.U.A. și Anglia, contrar aspirațiilor popoarelor, au subordonat întru totul descoperirea energiei atomice intereselor pregătirii unui nou război în care să folosească arma atomică și arma termoneucleară ca mijloc pentru cucerirea dominației mondiale.

Holărîrile adoptate de blocul nord-atlantic în decembrie 1954 confirmă odată mai mult aceasta.

Alfîndu-mă în Uniunea Sovietică de mai mulți ani și ocupîndu-mă în strînsă colaborare cu alți oameni de știință cu lucrări de cercetări științifice în domeniul aplicării energiei atomice în scopuri pașnice, m-am convins de asemenea că în U.R.S.S. gîndirea științifică este îndreptată în special spre folosirea acestei mărețe descoperiri spre binele omenirii, în interesul păcii, al progresului și al ridicării bunăstării materiale a poporului.

Declarația adoptată la ultima sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. precum și Declarația din 18 februarie 1955 a guvernului sovietic, cheamă guvernele din toate țările să inițieze tratative cu privire la interzicerea armei atomice și la reducerea cursei înarmărilor, ceea ce corespunde intereselor vitale ale oamenilor cinstiți din toate țările, aparținînd tuturor popoarelor.

Aceste propuneri de pace ale guvernului sovietic nu găsesc răsunet la guvernele unor țări capitaliste, sînt aduse la cunoștință cercurilor largi ale opiniei publice. Mai mult, aceste propuneri sînt denaturate de presa burgheză în scopul dezorientării popoarelor, acestor țări, al aliaților psihozii de război și agravării încoercînd internațională.

Mie, ca om de știință, care cunosc de aproape soluția problemelor atomice, nu mi-e indiferent în ce scopuri vor fi folosite descoperirile mondiale în acest domeniu. De aceea, nu cred că am dreptul să tac și să hotărîsă să mă adresez celorlalte mele cu care am lucrat în trecut în Italia, Franța, S.U.A., Anglia și Canada, precum și oamenilor de știință din lumea întreagă, să le adresez apelul de a-și ridica glasul de protest împotriva folosirii energiei atomice în scopuri de război și de a se pronunța cu hotărîre pentru interzicerea armei atomice.

Nu numai pentru oamenii de știință care lucrează în domeniul fizicii nucleare, ci și pentru toți oamenii cinstiți din lume, este clar că se poate duce folosirea armei atomice împotriva populației pașnice. Hiroshima și Nagasaki sînt exemple grăitoare în această privință. Din momentul în care bomba atomică a fost folosită împotriva populației dezarmate din Hiroshima, activitatea de fizician a început să fie o povară grea pentru mine personal, ca și pentru alți oameni de știință din țările care și-au propus drept unic scop producția armei atomice. Mai mult, a început să-mi fie rușine de profesia mea.

• Mao Tze-dun, președintele Republicii Populare Chineză, a numit pe U. Sui-tuan ambasador extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii Populare Chineză în Republica Federală Populară Iugoslavia. Consiliul de Stat al R. P. Chineză l-a eliberat pe U. Sui-tuan din funcția de locuitor al ministrului afacerilor externe al R. P. Chineză.

• În multe orașe ale Chinei s-a încheiat campania pentru strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena. Astfel, în orașul Uhan s-au strîns 1.000.000 semnături, la Anșan — circa 500.000, la Harbin — peste 1.750.000, iar la Nanchin 975.000 semnături.

• La 27 februarie, Asociația de prietenie Austro-Română a organizat în sala Gartenbau Rind din Viena, o gală de jume românești în cadrul căreia s-au prezentat filmul „Răsare Soarele” și două filme documentare.

• Expoziția de artă populară românească care s-a deschis la 11 februarie a.c. la Co-penhaga, în clădirea muzeului de artă de-

ceas-două, sau în 42 de ore! Dacă e vorba de obiectivitate, atunci trebuie să înțelegem că de fapt, și faptele sînt încăpînate. El vorbește nu numai despre comporarea autorităților elvețiene în decursul și în urma atacului săvîrșit împotriva legății R.P.R. El te face să te gîndești și la tot ceea ce a precedat și la faptul posibilă săvîrșirea unei asemenea provocări fără de precedent în istorie.

În conformitate cu stipulațiile foarte obiective ale dreptului internațional obligă stăruindu-se la misiuni diplomatice nu se reduce numai la o oarecare pază (mai mult sau mai puțin eșec) a personalului și a sediului misiunii diplomatice acreditate pe lingă el, ci și la garantarea acelor condiții în care imunitatea diplomatică a unei misiuni, cu care statul respectiv înțelegă relații, să nu poată fi lezată. Ce s-a înîmplat în acest sens în cazul atacului banditesc săvîrșit la Berna? Cum au putut bandele înarmate pînă în dinți să treacă frontiera elvețiană, să patrundă neînvinghite de nimeni pînă în centrul capitalei Elveției ca să se dedea la acțiuni criminale? Sau dacă n-au venit de peste frontiere, cum au putut asemenea bande să se constituie pe teritoriul neutrel Elveției și să se înarmeze? De la cine au primit armele? Sînt întrebări obiective, care cer un răspuns obiectiv — adică întemeiat pe fapte.

Opinia publică mondială — inclusiv o parte a presei elvețiene — își pune asemenea întrebări și da asemenea răspunsuri. Feuille d'avis de Neuchatel” de pildă, în numărul său din 17 februarie scrie: „Ceea ce a frapat îndeosebi opinia publică este faptul că cele șase sau șapte persoane despre care s-a vorbit la început, au putut circula prin orașul federal, la o oră nu prea tîrzie dîndu-se el mitraliere și alte diferite arme; că doi dintre ei au putut dispărea în noaptea tragică... „Ziarul „Arbeiter Zeitung” care apare în Schaffhausen la rîndul lui se indignează: „Cum a fost posibil ca șase oameni cu pistoale automate, multe muniții, grătate de mină, mașini de gaze, să treacă în mod ilegal granița țării ca să se observe ceva? Au venit ei într-adevăr de peste graniță sau se aflau de mult în țară? Dacă da, de unde aveau ei asemenea echipament de război? Nu cumva e vorba de materiale intrate în Elveția prin valize diplomatice?”

Sînt întrebări obiective și sprijinite de fapte ne întrebăm de unde coincidența atacului fascist împotriva legății R.P.R. la Berna și prezența în capitala Elveției a unor „șefi” ai haidamacilor legionari ca Nicde Fărăncanu și „secretarii” său Barbu Niculescu care au făcut în cadrul unor conferințe de presă

de importanță primordială care se acordă în țara lor folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Nu întîmplător prima folosire în scopuri pașnice a energiei atomice pe scară industrială a avut loc tocmai în Uniunea Sovietică, cu toate că imediat după război ea rămăsese încă în urmă în domeniul dezvoltării generale a energiei atomice.

Înca din prima lună a secolului în Uniunea Sovietică mi s-au oferit diferite posibilități de a lucra în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri nemilitare. Mă interesam mai cu seamă de fizica marilor energii și de aceea mi s-a acordat posibilitatea ca la Institutul pentru probleme fizice al Academiei de Științe să folosesc pentru cercetările mele sincro-ciclotronul, instrument care prin calitățile sale este mai degrabă unic de cît rar și care produce protoni și mezon de mare energie. Condițiile în care lucrez sînt excelente, utilajul tehnic este perfect, iar cercetările sînt duse pe un front vast și la un înalt nivel. Toate acestea mi-au îngăduit mereu împreună cu un grup de oameni de știință să efectuăm o serie de cercetări ale căror rezultate ne pregătisă să le publicăm.

Alfîndu-mă în Uniunea Sovietică de multă vreme, am putut cunoaște destul de bine marile progrese economice și culturale și politica de pace a acestei țări și pot vorbi cu tot temeiul despre adîncă rădăcină în care, sub influența presei reacționare galbene, se găsesc numeroși oameni cinstiți și înțeleși, cunoscători de al mei, fizicieni din țările capitaliste.

As vrea între altele să-l întreb pe profesorul Rabi de la Universitatea din Columbia, (președintele Comitetului consultativ general american al Comisiei pentru energia atomică) dacă mai este de părere, așa cum mi-a spus într-o convorbire avută cu mine în 1949, că „U.R.S.S. nu dispune de utilajul industrial necesar pentru construirea unor puternice reactoare nucleare și că rușii nu vor fi niciodată în stare să producă energie atomică”.

Pentru mine este de desăvîrșire împlinirea profesorului Rabi este prizonierul unor erori și că părerea sa nu este altceva decît reflexul influenței presei reacționare.

Este de asemenea absolut clar că numeroși oameni cinstiți din țările capitaliste sînt înduși în eroare de propaganda capitalistă „cu privire la agresivitatea” Uniunii Sovietice. Sînt convins că poporul Uniunii Sovietice și guvernul său fac totul pentru menținerea păcii în întreaga lume.

Gravitatea situației creată prin primejdia renaterii militarismului german și intenția atîtorilor la război de a se pregăti pentru războiul atomic, impune fiecărui om cîntăcit și mai ales fiecărui om de știință datorită de a face tot ce-i stă în putință pentru a preveni izbucnirea unui nou război. Este necesar să se lupte fără preget pentru interzicerea folosirii armei atomice și termoneucleară, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

28 februarie 1955. (Din ziarul „Pravda”)

În cîteva rînduri

corații, a fost vizitată în decurs de aproape două săptămîni de peste 6000 de persoane.

• Luînd cuvîntul în cadrul unui miting la Djokdjakarta, președintele indonezilor, Sukarno, a declarat că poporul indonezilor cere încheierea experiențelor cu bombe atomice și cu hidrogen. Președintele a adăugat că energia atomică trebuie să fie folosită spre binele omenirii.

• Tribunalul popular din Tiancin a judecat procesul a 12 spioni trimiși pe teritoriul Chinei de către serviciile de spionaj american și chinezesc. 3 spioni au fost condamnați la moarte iar ceilalți la închisoare pe diferite termene.

• La 28 februarie s-a deschis la Ankara conferința ministrilor afacerilor externe al Turciei, Greciei și Iugoslaviei, țări care fac parte din pactul balcanic.

• La 1 martie, Tribunalul Constituțional Federal” vest-german de la Karlsruhe a re-luat procesul împotriva Partidului Comunist din Germania.

• Un purtător de cuvînt al armatei egiptene a declarat că în seara zilei de 28 febru-

arie într-un punct situat în apropiere de Gaza la 2 km. în interiorul teritoriului egiptean a avut loc o violență cîcioră între trupele egiptene și cele israeliene. Au fost uciși 37 și răniți 30 ofițeri și soldați egipteni.

• La 27 februarie, regele Irakului, Feisal, a ratificat pactul militar turco-irakian semnat zilele trecute la Bagdad. În ajun, la 26 februarie, pactul turco-irakian a fost aprobat de medlisul turc, precum și de Camera deputaților și senatul Irakului.

• Luînd cuvîntul în comisia pentru afacerile externe a medlisului, primul ministru al Turciei, Menderes, a declarat că Angliei, Statelor Unite și Iranului le sînt deschise porțile pentru aderarea la pactul turco-irakian.

• Poporul birman a întîmpinat cu vîdărită ostităte vizita lui Dulles în capitala Birmaniei. În drumul său de la aeroport spre reședința președintelui U Nu, pe străzile pătate de poliție s-au auzit numeroase strigăte: „Nu încerca să ne atragi în pactul S.E.A.T.O.”

declarații elogioase la adresa „băieților lor care au atacat legația.

Nu poți să nu pui în legătură — e înlînjirea obiectivă a faptelor! — atacul împotriva legății noastre din capitala Elveției, cu faptul că tot pe acolo, și-a avut sediul oficial în timpul războiului serviciul american de spionaj condus de Allan Dulles și cu activitatea de după război a acestui serviciu, în slujba căruia au intrat totuși criminalii „gărzii de fier” care acum și-au schimbat numai sălănișul. Bandiții care au atacat legația noastră de la Berna, asasinii lui Aurel Seju, sînt uciși și acum, cu cei ce au omorât pe „Jef” la noi în țară în numele „gărzii de fier” și a patronilor ei de atunci, hitleristi. Chiar dacă nu l-am recunoscut după faptele lor, chiar dacă guvernul elvețian continuă să dețină pe față măști care le-a permis să iasă din legație, sînt alții care li dau de goi. Unul din aceștia e și fostul priet Nicolae. Pe vremea domniei de Iristă amintire a „augustinilor” său frate, el și-a făcut o faimă prin două lucruri: unul că era neîntrecut în injurături, al doilea că li patrona pe legionarii cu ajutorul cărora spera să devie el rege în țara românească. Acum el a luat cuvîntul la radio Madrid! A injurat și a luat apărarea bandiților care au atacat legația noastră din Berna și care el recunoaște astfel pe vechii lui „camarazi”.

Guvernul elvețian își declină răspunderea față de cele întîmplătoare. Or, responsabilitatea statului de reședință este atîntată — scrie juristul francez Jacques Dumas (Recueil des Cours vol. 36 par 208) — oricînd ori un reprezentant oficial al unei țări străine a fost victimă unei crime sau delict pentru care guvernul pe lingă care a fost acreditat n-a știut să asigure buna sa pază”. Reprezentantul oficial al Republicii Populare Române în Elveția a fost victimă unei crime. Acesta este un fapt obiectiv. Un fapt obiectiv este și răspunderea guvernului elvețian. Din întreaga desfășurare a faptelor, rezultă în mod evident — așa cum subliniază nota din 28 februarie a guvernului țării noastre — că autoritățile elvețiene au omis să ia măsurile de protecție care ar fi putut să împiedice săvîrșirea unui astfel de atac împotriva legății R.P.R.

Cu atît mai mult, guvernul elvețian va trebui să dea și el dovadă că este obiectiv față de dorința legitimă a poporului nostru de a pedepsi pe autorii atacului săvîrșit împotriva legății R.P.R. din Berna și să dea un răspuns pozitiv cererii ca acești criminali să fie extrădați, fiind în același timp toate măsurile pentru ca asemenea fapte, care aduc prejudicii relațiilor normale între state și cauzei păcii, să nu se mai repete.

A. STANCIU

Excesele de zel ale unei prese „neutre”

Elveția se laudă în întreaga lume cu cea-sornicele ei de mare precizie, cu delicioasa ei brînză, cu privilegiile ei minunate și cu neutralitatea ei.

Cele de mai jos se referă nu la primele atribute ci tocmai la ultimul, foarte contestat de opinia publică mondială — inclusiv cea elvețiană — în urma celorlalte înîmplare la sediul legății romine din Berna. Se poate cere învoia neutralitatea pentru a tolera atacuri, jafuri și asasinat împotriva unei legății și apoi a le căuta justificare, așa cum a procedat de pildă o parte a presei burgheze elvețiene, care se pretinde neutră?

Există mincișoși între mincișoși. Imaginația populară a scormit și un rege al mincișoșilor: baronul Münchhausen. Dar credem că pînă și el s-ar simți rușinat față de minciunile așa zisel presei neutre din Elveția. Relatarea unui singur fapt e concludentă: Pentru a scuza în fața opiniei publice purtarea cel puțin stranie de care au dat dovadă autoritățile elvețiene în cazul atacării legății noastre, o serie de ziare elvețiene care își fac mare reclamă din neutralitatea lor ca „Journal de Geneve”, „Basler Nachrichten” și altele n-au simțit nici un pic de rușine să publice o minciună sfruntată, anume că și legația Elveției la București „a fost în-

1948 obiectul unui atac armat și poliția nu putuse să o apere”.

Cu alte cuvînte: de ce fac românii atîta gălgăie cînd ce li s-a întîmplat lor la noi, ni s-a întîmplat și nouă la ei? Dar se întîmplă cu mineiunile ca și cu baloanele: cu cît le umflii o să fie mai mari, riscă să se spargă. Așa s-a întîmplat și cu marea minciună a gazetarilor „neutri” elvețieni care au fost nevoiți a doua zi să publice următoarea dezmințire a serviciului de presă al departamentului politic al guvernului elvețian:

„Departamentul politic federal a luat cu noștință despre o știre provenind dintr-o sursă elvețiană, care circula în presă. Putrivit acestei informații date cu mare lux de amănunte, răufăcătorii ar fi pătruns prin efrațe, în 1948, în legația Elveției la București, ar fi omorât un funcționar care asigura serviciul de noapte și ar fi furat o importantă sumă de bani și documente.

O asemenea agresiune nu a avut loc. Nici unul din faptele relatate nu s-au întîmplat preodată Legății Elvețiene la București. De aceea Departamentul politic federal dezmințe cu totul această știre.

Aceasta este dezmințirea oficială. Este profund regretabil că organele de presă elvețiene lansează asemenea glume necontro-

late care fără îndoială nu sînt de natură să simplifice o situație diplomatică deja destul de dificilă.

A folosi astfel de procedee, pe cît de ușuratic, pe atît de detestabile, înseamnă să neocotești interesele elvețiene”.

Lăsînd la o parte faptul că departamentul politic federal numește aceste minciuni și calomnii murdare „glume necontrolate”, este limpede pentru oricine că „neutrali” de la „Journal de Geneve”, „Basler Nachrichten” și altele ziare reacționare elvețiene au fost prinși din nou cu mi în sac.

Spunem „din nou”, căci numai cu o zi înainte autoritățile elvețiene au fost nevoite să dezmințe o altă minciună apărută în unele ziare elvețiene, precum că funcționarul legății romine, Seju, ar fi fost „spion comunist”. Interesant de relevant, în această privință, e faptul că despre agenția „Globe Press” care a lansat minciuna, ziarul social-democrat „Freie Innerschweiz” subliniază că ea și-a început activitatea „tocmai în ziua atacului asupra legății R.P.R.”.

După cum se vede, pentru a acoperi nelegiuirea săvîrșită la Berna, autorilor nu le-au fost deajuns minciunile obișnuite ale presei „neutre” ci au fost nevoiți să creeze în mod special o agenție de minciuni... care însă nici ea nu le-a folosit.

Răspunderi ce revin guvernului elvețian

Atacul banditesc fascist săvîrșit de o mină de criminali împotriva legății Republicii Populare Române din Elveția, continuă să fie în atenția opiniei publice din țara noastră. Keyova pronunța a înveșugui însoțit popor față de cele înîmplare la Berna nu cunoaște margini. Îneșnarea sa este cu aut mai justificată cu cît, după ce atacul terorist împotriva legății noastre a putut fi săvîrșit sub ochii autoimărilor teure ale elvețiene, care au întîrziat într-un mod inamăisibil să ia măsurile cuvenite, aceste autorități continuă lăcătia țărăgînărilor. Deși de la agresiunea fascistă săvîrșită la Berna au trecut mai bine de două săptămîni, guvernul român este nevoit, așa cum arată în nota sa din 28 februarie, „sa constate cu regret că toate instanțele sale, nici pînă acum guvernul elvețian nu l-a comunicat numărul celor arestați, identitatea lor și numărul celor care au evadat”. În tot acest timp, guvernul elvețian nu a găsit cu cale nici să inițieze în mod public agresiunea teroristilor fasciști, pe care refuză să-i extrădeze țării noastre.

Toate aceste fapte sînt cu atît mai grave cu cît guvernul Elveției, stat cu care Republica noastră înțelegă relații normale, caută să declină răspunderea ce-i revine în acest caz fără precedent în istoria diplomației. Pare cît puțin ciudată această atitudine a guvernului elvețian care declară că cele stipulate în notele ce i-au fost adresate de guvernul nostru, ar fi acuzări grăbite și fără fundament. Ba, pentru a diminua gravitatea celorlalte înîmplare, guvernul federal, în nota sa din 18 februarie, denumește atacul săvîrșit împotriva legății noastre un „incident”.

„Incident”? Poate oare fi calificat drept „incident” un atac armat, săvîrșit în toată noaptea asupra unei misiuni diplomatice în centrul capitalei unui stat care se pretinde civilizată? Poate fi denumit „incident” faptul că bandele care au comis atacul și au ucis un om, au fost înarmate pînă în dinți, cu puști mitraliere, pistoale, muniții, grenade și mașini de gaze? „Incident” oare, se poate numi spintecarea unui om de viu și ciuruirea lui cu gloanțe — după rețeta binecunoscută a „gărzii de fier” — jefuirea și dete-

șan mai spune printre altele: „Consiliul Federal își exprimă dorința că în această chestiune penibilă pentru cele două țări, guvernul român va da dovadă de mai multă obiectivitate”. Ne întrebăm în mod legitim: „chestiune penibilă pentru cele două țări”? În țara noastră legația elvețiană își poate desfășura activitatea diplomatică nestîngherită de nimeni. Imunitatea diplomatică, atît a legăției cît și a personalului ei este nu numai respectată dar și garantată de autoritățile statului nostru. În ceea ce privește poziția Elveției, lucrurile se schimbă. Pentru că situația în care se află Elveția în cazul de față nu e numai „penibilă”, ci de-a dreptul gravă și rușinoasă, ea pune guvernul elvețian într-o poziție defavorabilă în ochii întregii lumi.

Vestea atacului criminal săvîrșit la Berna de o bandă de teroristi a depășit de mult hotarele Elveției și a indignat nu numai opinia publică din țara noastră. Ziare de cele mai diverse orientări, chiar și de dincolo de granițele Europei, subliniază — nu în mod cel mai măgulitor — lumina în care s-a pus guvernul Elveției. Să luăm cîteva în împlare. Ziarul vest-german „IndustrieKurier” scrie: „Lumea își închipuie că trăiește (n Elveția n.h.) sub un regim civilizat, sub securitatea deplină a unui stat strict neutru”. Dar în urma celorlalte înîmplare, „în distinsul cartier diplomatic al orașului Berna” nu se mai știe cum poate fi „păstrată stînga neutralitate”. Ziarul indian „Blitz” arată că celelalte înîmplare la Berna și în mod deosebit pasivitatea inadmisibilă manifestată de autoritățile elvețiene față de bandiții fasciști „lovesc cu siguranță” în prestigiul Elveției. Chiar și ziarul burghez elvețian „Gazette de Lausanne” se sezează de celelalte înîmplare: „Atacarea unei legății de către un pumn de dușmani al regimului, înarmat pînă în dinți nu are precedent în analele diplomației... Autoritățile federale nu au decît o singură datorie: să apere reprezentanța diplomatică română, acreditată legatim la noi și să garanteze pedepsirea vinovaților”. Ziarul francez „Liberte” se întreabă: „dacă lipsa de acțiune a poliției elvețiene, după conciliabulele cu agresorii nu sînt expresia unei complicități”? Ziarul argentinian „Tribuna” scrie: „Elveția cea neutră! a scos cuțitul său pe care l-a avut ascuns pe după călzele

poștale, entuziasmul turiștilor și tradiționala ospitalitate pentru întîlnirile internaționale. Atacul împotriva legății R.P.R. nu numai că a dezvăluit adevărata culoare de singa a falsului peisaj cu roze al democrației elvețiene, ci ei a servit de asemenea pentru scoaterea în relief a adevăratului rol al neutralității ei... La Berna neutralitatea și-a arătat adevărata ei față. Acolo am văzut-o în serviciul provocărilor, al inamicilor coexistenți pașnice, al crimelor fasciste. Guvernul elvețian nu se poate dezvinovăți. Cele petrecute la Berna dezvăluie cu toată goliciunea complicitatea conștientă a autorităților elvețiene”.

Asemenea aprecieri la adresa guvernului elvețian nu sînt numai „penibile”. Aici se subliniază un fapt de o deosebită gravitate de care s-a făcut vinovat guvernul elvețian. Să recapitulăm faptele. Poliția burgheză a venit la fața locului — după cum se afirmă în nota guvernului elvețian — „alarmată de către locuitorii cartierului” și nu de autoritățile statului elvețian însărcinate să păzească imunitatea misiunii noastre diplomatice. „Alarmată de populația cartierului” — va să zică după ce atacul împotriva legății noastre deja săvîrșit și un funcționar al legăției rănit mortal de agresori. Ei bine, ce au făcut autoritățile federale, măcar după ce au fost „alarmate de populația cartierului”? Intîi, au înconjurat legația cu un cordon de poliști. Dar nu au intervenit împotriva agresorilor. Apoi, cordonul de poliști a fost întărit cu unități militare elvețiene